

೮. ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ವಿಧಾನದಿಂದ ಶ್ರುತ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಶ್ರುತವನ್ನು ಲಿಪಿಬದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಆರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಜ್ಞಾನದಾನದ ಮೂಲಕ ಗುರುಶಿಷ್ಯಾನುಕ್ರಮದ ಸ್ಮೃತಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರುತ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಲಿಪಿಬದ್ಧ ಶ್ರುತದ ಬಳಕೆ ರೂಢಿಗತವಾದ ಅನಂತರ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಬಳಕೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಶ್ರುತಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯ ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಶಿಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಆ ಗ್ರಂಥದ ಅನೇಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಅಗತ್ಯ ವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾಡಪತ್ರದವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರುತವನ್ನು ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನದಾನ ಮಾಡಲು ಇದ್ದ ಪುಣ್ಯಪ್ರದ ಅವಕಾಶ ಈಗ ಅಂತಹ ಶ್ರುತಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಲ್ಲದವರಿಗೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಶ್ರುತವು- ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಲಾದ ಪುಸ್ತಕವು- ಶಾಸ್ತ್ರವೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದರ ದಾನವು- ಶಾಸ್ತ್ರದಾನವು. ಇದು ಪುಣ್ಯಪ್ರದ ಜ್ಞಾನದಾನದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಿತು. ಶ್ರಾವಕ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಯತವಾಗಿರುವ ಆರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಿಯೆ(ಷಟ್ಕರ್ಮ)ಗಳಲ್ಲಿ 'ದಾನ'ವೂ ಒಂದು ಈ ದಾನವು ಆಹಾರ, ಅಭಾಯ, ಭೈಷಜ್ಯ (ಔಷಧ) ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರ ದಾನದ ಈ ವಿಧಾನದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಆಚಾರ, ಪುರಾಣ, ಕಾವ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ವೈದ್ಯ ಮುಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಂದಿನವರೆವಿಗೂ ಉಳಿದು ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಮಹತ್ವ ಇಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಜೈನಧರ್ಮದ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ದಿಗಂಬರ ಪಂಥ ಧರ್ಮದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯದ

ಮಹೋನ್ನತ ಶಿಖರಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಟೀಕೆ ಧವಲಾ ಸಹಿತವಾಗಿ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಉಳಿದು ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನದ ಪ್ರಶಸ್ತ ವಿಧಾನವು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಮೂಡುಬಿದರೆ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಬಂದಿರುವ ತಾಡಪತ್ರ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಧವಲಾ ಟೀಕೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ವೀರಸೇನರ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯವಿದೆ:

ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಶಾಬ್ದೈರ್ಗಣ ಧಃಮುನಿರಿತ್ಯೇವ ರಾದ್ಧಾಂತವಿದ್ಭಿಃ

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸರ್ವಜ್ಞ ಏವೇತ್ಯಭಿಹಿತಮತಿಭಿಃ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಸ್ತುಪ್ರಣೇತಃ |

ಯೋ ದೃಷ್ಟೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಧಿರಿತಿ ಜಗತಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ಭಟ್ಟಾರಖ್ಯಃ

ಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಸೇನೋ ಜಯತಿ ಪರಮತದ್ವಾಂತ ಭಿತ್ತಂತ್ರ ಕಾರಃ ||೧||

ಇದರ ಬಳಿಕ ಗದ್ಯಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂದಕುಂದಾನ್ವಯದ ಗುರು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಆದ ಕೆಲವರು ಆಚಾರ್ಯರುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದೆ. ಈ ಅನ್ವಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಲಧಾರಿಣಿ ದೇವರ ಅಗ್ರಶಿಷ್ಯರಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಶುಭಚಂದ್ರದೇವ ಮುನಿಪರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಹನ್ನೊಂದು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಶುಭಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಶುಭಚಂದ್ರಸೂರಿ ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಸಿದೆ. ಶುಭ ಚಂದ್ರರನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪದ್ಯಗಳ ಅನಂತರ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ- “ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಸಮಸ್ತ ಗುಣಗಣಾಲಂಕೃತ ಸತ್ಯಶೌಚಾಚಾರ ಚಾರುಚರಿತ್ರ ನಯವಿನಯ ಶೀಲ ಸಂಪನ್ನೆಯುಂ ವಿಬುಧ ಪ್ರಸನ್ನೆಯುಂ ಆಹಾರಾಭಯ ಭೈಷಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ವಿನೋದೆಯುಂ ಗುಣಗಣಾ ಹ್ಲದೆಯುಂ ಜಿನಸ್ತವನ ಸಮಾಯ ಸಮುಚ್ಚಲಿತ ದಿವ್ಯ ಗಂಧ ಬಂಧುರ ಗಂಧೋದಕ ಪವಿತ್ರಗಾತ್ರೆಯುಂ ಗೋತ್ರ ಪವಿತ್ರೆಯುಂ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಚೂಡಾಮಣಿಯುಂ ಮಂಡಲಿ(ಕ) ನಾದ ಶ್ರೀ ಭುಜಬಲಗಂಗೆಆರ್ಮಡಿ ದೇವರತ್ತೆಯರುಮಪ್ಪ ರವಿದೇವಿಯಕ್ಕಂ ಶ್ರುತಪಂಚಮಿಯ ನೊಂತುಜ್ಜವಣೆಯಾನಾಡ ವ(ಬ?)ನ್ನಿಕೆರೆಯುತುಂಗ ಚೈತ್ಯಾಲಯ ದಾಚಾರ್ಯರುಂ ಭುವನವಿಖ್ಯಾತರುಮೆನಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು

ಶ್ರೀಶುಭಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ದೇವರ್ಗೇ ಶ್ರುತ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬರೆಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಧವಲೆಯಂ ಪುಸ್ತಕಂ ಮಂಗಲ ಮಹಾ”-ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ರವಿದೇವಿಯಕ್ಕನ ಗುಣವರ್ಣನೆಯೊಡನೆ ಅವಳು ಶ್ರುತಪಂಚಮೀ ನೋಂಪಿ ನಿಮಿತ್ತದ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರುತಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ‘ಧವಲಾ’ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ಗುರು ಬನ್ನಿಕೆರೆಯ ಉತ್ತುಂಗ ಚೈತ್ಯಾಲಯದಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶುಭಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ದೇವರಿಗೆ (ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ) ಕೊಟ್ಟ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತರಾಗಿರುವ ಶುಭಚಂದ್ರರ ಮತ್ತು ರವಿದೇವಿಯಕ್ಕರ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಪರಿಚಯವು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.^೧ ಶುಭಚಂದ್ರರಗುರು ಮಲಧಾರಿದೇವರ ತಪಶ್ಚರ್ಯೆಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವ ‘ಮರೆದುಮದೊಮ್ಮೆ...’ ಶ್ಲೋಕವು ತದ್ವತ್ತಾಗಿ ಶ್ರ. ಬೆ. ಶಾಸನ ಸಂ. ೪೩/೧೧೭/೧೩೫ರಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಶುಭಚಂದ್ರರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದರಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಬನ್ನಿಕೆರೆಯುತ್ತುಂಗ ಚೈತ್ಯಾಲಯದಾಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಲ್ಲ. ಮಾಧವಚಂದ್ರರು ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು (ಶಾ.೧೪೪/೩೮೪/೫೩೨) ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನನ ಮಹಾ ಪ್ರಧಾನ ದಂಡನಾಯಕ ಗಂಗರಸ, ಅವನ ಅಣ್ಣ ಬೊಪ್ಪದೇವ ದಂಡನಾಯಕ, ಅತ್ತಿಗೆ ಜಕ್ಕಣಬ್ಬೆ, ಹೆಂಡತಿ ಲಕ್ಕಲೆ, ಇವಳ ತಂಗಿ ದೇಮತಿ, ತಮ್ಮ ಬೂಚಣ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಶುಭಚಂದ್ರರ ಗೃಹಸ್ಥ ಶಿಷ್ಯರು.

ಶುಭಚಂದ್ರರು ಶಾ. ಶಕ ೧೦೪೫(ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೨೩)ರಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲೇಖನ ವ್ರತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. (ಶಾ. ಸಂ. ೪೩/೧೧೭/೧೩೫). ರವಿದೇವಿಯಕ್ಕನನ್ನು ದೇವಿಯಕ್ಕ ದೇವಮತಿ (ದೇವಮತಿ?) ದೇವತಿ ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಸಿದೆ. ಈಕೆ ನಾಗಲೆಯ ಮಗಳು ರಾಜಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಚಾಮುಂಡನ ಪತ್ನಿ. ಇವಳನ್ನು ‘ಪರಮ ಜಿನಮತ ಪರಿತ್ಯಾಣ ಕರಣ ಕಾರಣೋಭೂತ ಜಿನಶಾಸನದೇವತಾಕಾರ ಕಲ್ಪೆ, ಧರಣಿಸುತೆ, ಶ್ರೀ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾತ್ಯಾಪಿತಕ್ಷೀರೋದಸುತೆ’ ಎಂದು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇವಳು ಆಹಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಯ ಭೇಷಜಗಳನ್ನು ವರ್ಣಚತುಷ್ಟಯಗಳಿಗೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ದಾನಮಾಡಿ ಆಯುಷ್ಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಶಕ.ಸಂ. ೧೦೪೨(ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೨೦) ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿವಿಧಿಯಿಂದ

ದಿವಂಗತಳಾದಳೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. (ಶಾ.ಸಂ ೪೯/೧೨೯/೧೫೮). ಧವಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇವಳ ಸಂಬಂಧಿಕನಾಗಿ 'ಮಂಡಲಿ(ಕ?)ನಾದ ಶ್ರೀ ಭುಜಬಲ ಗಂಗ ಪೆರ್ಮಾಡಿ ದೇವನೊಬ್ಬನ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತಾರ ಸುಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಭುಜಬಲ ಗಂಗ ಪೆರ್ಮಾಡಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶುಭಚಂದ್ರರ ಶಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಗುರು ಶಿಷ್ಯೆಯರ ಸಮಕಾಲೀನತೆ ಹಾಗೂ ಇವಳ, ಅಹಾರಾದಿದಾನದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಧವಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಿರುವ ರವಿದೇವಿ(ವಿರಿ?) ಯಕ್ಕ ಮತ್ತು ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿರುವ ದೇಮಿಯಕ್ಕ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಒಬ್ಬಳೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರುಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ದೇಮಿಯಕ್ಕನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೨೦ ರಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತಳಾಗಿರುವಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಯಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಶುಭಚಂದ್ರರಿಗೆ ಧವಲಾ ಗ್ರಂಥದ ದಾನ ಮಾಡಿರುವಳೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಧವಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನಮ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಶಂಸೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇವನ ಬಗ್ಗೆ 'ನಿಖಿಲ ಸಾಕ್ಷರಿಕಾಸ್ಯ ವಿಲಾಸದರ್ಪಣಂ' ಎಂದಿರುವ ಪ್ರಶಂಸಾ ಉಕ್ತಿಯಿಂದ ಇವನು ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನದ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಬರೆಹಗಾರನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಿದ್ದ ಗ್ರಂಥದಾಧಾರದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಧವಲಾ ಟೀಕೆಯ ರಚನೆಯು ಸ್ವಾಮಿ ವೀರಸೇನರಿಂದ ಶಕ. ಸಂ.೭೩೮(ಕ್ರಿ.ಶ.೮೧೬) ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಿಂದ ಸುಮಾರು ೩೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇಮಿಯಕ್ಕನು ಶಾಸ್ತ್ರದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಸಿರುವಳೆಂದಾಗುವುದು. ಈ ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸಂಭವನೀಯ. ಆದರೆ ಗೊಮ್ಮಟಸಾರದ ರಚನೆಯ ಬಳಿಕ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಕಡಿಮೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಆ ನಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದರ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಅನಂತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ದೇಮಿಯಕ್ಕನು ಶುಭಚಂದ್ರರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನವಿತ್ತ ಅಥವಾ ಅದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಬರೆಯಲಾದ ಹಸ್ತಪ್ರಾತಿಯ ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು

ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಂತೆ ಈ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯು ಸುಮಾರು ೯೦೦ ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದೆಂದು ಗಣನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶಿಖರಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮವು, 'ಧಮಲಾ' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಅನ್ವರ್ಥರೀತಿಯಿಂದ ಹೊಂದಿರುವ ಟೀಕೆ ಸಹಿತ ನಮ್ಮವರೆಗೆ ಉಳಿದು ಬಂದಿರುವುದು ಮಹನೀಯಳಾದ ದೇಮಿಯಕ್ಕನಿಂದಾಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಗೌರವಭಾವದಿಂದ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.^೨

ಇಂದ್ರನಂದಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನಾಧರಿಸಿ ವೀರಸೇನರಿಂದ 'ಸತ್ಕರ್ತೃ'ದ ರಚನೆಯಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಮಹಾಧವಲ(ಮಹಾಬಂಧ) ಗ್ರಂಥವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ತಾಡಪತ್ರ ಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ 'ಸಂತಕಮ್ಮ ಪಂಚಿಕಾ' ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣವಿದೆ. 'ಪಂಚಿಕಾ' ಎಂಬುದು ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೇಶದ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಮಾಡುವಂತಹುದು. ಇದರ ರಚನಕಾರರು ಯಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದು. ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಇದರ ಕರ್ತೃ ವೀರಸೇನರೇ ಆಗಿರಬಹುದೆಂದಲ್ಲಿ ಚೋದ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪಂಚಿಕೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಹಾಬಂಧದ ಸ್ಥಿತಿಬಂಧ ಅಧಿಕಾರ ಅನುಭಾಗ ಬಂಧ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಬಂಧ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗದ ಕಥನವಿದೆ.

ಸತ್ಕರ್ಮ ಪಂಚಿಕೆಟ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅನುಪಮ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನ ನಿರತ, ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಪನ್ನ ಶಾಂತಿನಾಥನು ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ 'ಸತ್ಕರ್ಮದಾ ಪಂಚಿಕೆ' ಯಂ ವಿಸ್ತರದಿ ಬರೆಸಿ ಮಾಘಾಣಂದಿವ್ರತಿಪತಿಗೆ ಇತ್ತನು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು (ಹಿಂದಿನ) ಪ್ರತಿಗೆ ಸಮಾನರೀತಿಯಿಂದ ಉದಯಾದಿತ್ಯನು ಬರೆದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಸ್ಥಿತಿಬಂಧ ಅಧಿಕಾರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಗುಣಭದ್ರರ ಗುಣವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರ ಬಳಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾರ್ಧಿ ಪರಿವರ್ಧನ ಶೀತರಶ್ಮಿ ಶ್ರೀ ಮಾಘನಂದಿ ಮುನಿಪನ ಉದಯವನ್ನು ಗುಣವರ್ಣನೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದೆ ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ದೇಶಸಂಯಮ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯೆಂಬ ಹೊಗಳಿಕೆ ಹೊಂದಿದ ಸೇನನ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಇದರ

ಅನಂತರ ಶೀಲನಿದಾನೆ, ಜಿನೇಶ್ವರಭಾಕ್ತೆ, ಲಲನಾರತ್ನ 'ಮಲ್ಲಿಕರ್ಜುನ' "ಆ ವನಿತಾರತ್ನದ ವೇಂಪಾವಂಗ ಪೊಗಲಲರಿದು (ಪೆಂಪು ಆವಂಗಂ ಪೊಗಲಲರಿಯದುದು?) ಜಿನಪೂಜೆಯ ನಾನಾ ವಿಧದ ದಾನದ (ಅ) ಮಲಿನ ಭಾವದೊಳಾ ಮಲ್ಲಿಕರ್ಜುನಂ ಪೊಲ್ವರಾರ (ರು?) ಶ್ರೀ ಪಂಚಮಿಯಂ ನೋಂತು ದಾಲಾಪನಂ ಮಾಡಿ ಬರೆಸಿ ರಾದ್ಧಾಂತಮನಾ ರೂಪವತೀ 'ಸೇನವಧೂ' ಜಿತಕೋಪ ಶ್ರೀ ಮಾಘಾನಂದಿಯತಿಪತಿಗಿತ್ತಳ್ " ಎಂದು (ಶಾಂತಿ) ಸೇನನ ಪತ್ನಿ ಮಲ್ಲಿಕರ್ಜುನು ಶ್ರೀ ಪಂಚಮೀ ನೋಂಪಿ ನಿಮಿತ್ತದ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡಿ ರಾದ್ಧಾಂತ (ಸಿದ್ಧಾಂತ)ವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಮಾಘಾನಂದಿಯತಿಪತಿಗೆ ಇತ್ತ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಅನುಭಾಗಬಂಧಾಧಿಕಾರದ ಅಂತಿಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ-ಮೊದಲ ನೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕಾಗ್ರೇಸರ ಮಾಘಾನಂದಿ ವ್ರತೀಂದ್ರನ ಗುಣವರ್ಣನೆಯಿಂದ. ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇನನ ಗುಣವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಶಾಂತಿಸೇನನ ಸತಿ ಮಲ್ಲಿಕರ್ಜುನ ಸದ್ ಗುಣಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಆರನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕರ್ಜುನು ಹಮಾಬಂಧದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಸಿ ಶ್ರೀ ಮಾಘಾನಂದಿ ಮುನಿಪತಿಗಿತ್ತ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಪ್ರದೇಶ ಬಂಧಾಧಿಕಾರದ ಅಂತಿಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಧಾರಿ ಮುನೀಂದ್ರನ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿದೆ. ಬಳಿಕ ಮಾಘಾನಂದಿ ವ್ರತಿನಾಥನ ಗುಣವರ್ಣನೆ ಇದೆ. ಇದರ ಮುಂದೆ ಪುನಃ ಶ್ರೀ ಮೇಘಚಂದ್ರವ್ರತಿ-ಪದ-ಪಂಕೇರುಹಾಸಕ್ತ ಷಟ್ ಪದ... ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕಾಗ್ರೇಸರ ಮಾಘಾನಂದಿ ವ್ರತೀಂದ್ರನ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ-

ಶ್ರೀ ಪಂಚಮಿಯಂ ನೋಂತುದ್ಯಾಪನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬರೆಸಿ ರಾದ್ಧಾಂತಮನಾ

ರೂಪವತೀ ಸೇನವಧೂ ಜಿತಕೋಪ ಶ್ರೀ ಮಾಘಾನಂದಿ ವ್ರತಿಗಿತ್ತಳ್

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.^೩

ಮೇಲಿನ ಉಲ್ಲೇಖದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಸತ್ಕರ್ಮ ಪಂಚಿಯನ್ನು ಶಾಂತಿನಾಥನು ಶ್ರೀ ಮದುದಯಾದಿತ್ಯನಿಂದ ಬರೆಯಿಸಿ ಶ್ರೀ ಮಾಘಾನಂದಿ ಯತಿಪತಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಲ್ಲಿಕರ್ಜುನು ಶ್ರೀ ಪಂಚಮೀ ನೋಂಪಿಯ ನಿಮಿತ್ತದ ಉದ್ಯಾಪನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮಹಾಬಂಧ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮಾಘಾನಂದಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಮಲ್ಲಿಕರ್ಜುನು ಸೇನವಧೂ,

ಶಾಂತಿಸೇನನ ಸತಿ, ಮಲ್ಲಕವ್ವೆ ಎಂದೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈಕೆಯು, ಸತ್ಕರ್ಮ ಪಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಘನಂದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ಮಾಡಿದ ಶಾಂತಿನಾಥನ ಮಡದಿಯಾಗಿರುವಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶಾಂತಿನಾಥನನ್ನು ಸೇನ ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಸೇನ ಎಂದೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇವನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆ? ಎಂಬುದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ 'ನೂತ್ನಧರ್ಮಜನಿವನೆಂದು ಕಿತ್ತೆ' ಎಂದು ಧರ್ಮರಾಜನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದ ಯೋಜನೆಯ 'ಸಾನಂದದಿಂ ಕೃತು ಭೂಭರಮೆವ್ವಂ' ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣದಿಂದ ಇವನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಇವನನ್ನು 'ಶಾಂತಿಸೇನ ರಾಜ' ನೆಂದು ಮತ್ತು ಇವನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು 'ಮಲ್ಲಿಕಚ್ಚೆರಾಣಿ' ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮಹಾಬಂಧದ ಸಂಪಾದಕ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಮೇರು ಚಂದ್ರದಿವಾಕರರು ಶಾಂತಿಸೇನನ ಬಗ್ಗೆ 'ಯೇ ರಾಜಾ ಥೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿ 'ರಾಜಾ ಶಾಂತಿಷೇಣ' ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವನ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟರೀತಿಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾಘನಂದಿಯವರ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯದೊಡನೆ ಇವನ ಜೀವಿತ ಕಾಲವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಸ್ಥಿತಿಬದ್ಧಾಧಿಕಾರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಗುಣಭದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಅದರ ಬಳಿಕ (ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ ಸೂಚನೆಯೊಡನೆ) ಮಾಘನಂದಿ ಮುನಿಪನಾದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅನಂತರ ಅನುಭಾಗ ಬಂಧಾಧಿ ಕಾರದ ಅಂತಿಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಘನಂದಿಯವರ (ವ್ರತೀಂದ್ರರ) ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಪ್ರದೇಶಬಂಧಾಧಿಕರದ ಅಂತಿಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯ ಮೊದಲ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಲಧಾರಿ ಮುನೀಂದ್ರರ ಗುಣಕೀರ್ತನೆ ಇದೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಘಾಚಂದ್ರ ಗುಣಕೀರ್ತನೆಯೊಡನೆ "ಮೇಘಾಚಂದ್ರ ವ್ರತಿಪತಿಪದಪಂ ಕೇರುಹಾಸಕ್ತ ಷಟ್ಪದ"ಎಂದಿದೆ. (ಇದರ ಮುಂದಿನ ಸಾಲು ಚ್ಯುತವಾಗಿದೆ.) "ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕಾಗ್ರೇಸರನೆನೆ ನೆಗಳ್ಳ ಮಾಘನಂದಿ ವ್ರತೀಂದ್ರರಂ" ಎಂದು ಮಾಘನಂದಿ ಮುನಿಯವರನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ. ಮುಂದಿನ

ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ 'ಸೇನವಧು' (ಮಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬೆಯು) 'ಶ್ರೀಪಂಚಮಿಯಂ ನೋಂತು ದಾಂಪನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಬರಸಿ' ಶಾಸ್ತ್ರದಾನ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

'ಮಾಘನಂದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಆಚಾರ್ಯರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತರಾದ ಮಾಘನಂದಿಯವರು ಮೇಘಚಂದ್ರರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದು ಇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧಕವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ (೪೨/೬೬/೭೩) ನಯಕೀರ್ತಿವೇ ಮುನಿಪನ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಇವರ ಶಿಷ್ಯ ಮೇಘಚಂದ್ರರು, ಇವರ ಸಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಲಧಾರಿದೇವರು. ಈ ಮೇಘಚಂದ್ರರ ಶಿಷ್ಯ ಮಾಘನಂದಿ ಮುನಿಪ ಭಟ್ಟಾರಕಾಗ್ರೇಸರರು. ಮಹಾಬಂಧದ-ಪ್ರದೇಶಬಂಧಾಧಿಕಾರದ ಅಂತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಮಲಧಾರಿಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಅನಂತರ ಮೇಘಚಂದ್ರರ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿ ಮಾಘನಂದಿ ಮುನಿಪರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಇದರು ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತರಾಗಿರುವ ಮಾಘನಂದಿಯವರಿಂದ ಅನನ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಯಕೀರ್ತಿಯವರು ಶಾಕೇರಂದ್ರನವದ್ಯು ಚಂದ್ರಮಸಿ ದುರ್ಮುಖಾಖ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ, ವೈಶಖ-ಧವಲ-ಚತುರ್ದಶಿ ದಿನ, ಸೂರ್ಯಾತ್ಮಜವಾರ, ಪೂರ್ವಾಹ್ನ ಪ್ರಹರೇಗತೇರ್ಧಸಹಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೧೭೭ರಲ್ಲಿ) ದಿವಂಗತರಾದರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಪ್ರಶಿಷ್ಯ ಮಾಘ ನಂದಿಯವರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಹದಿಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಗಣನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮೇಘಚಂದ್ರರ ಸಧರ್ಮರಾದ ಮಲಧಾರಿ ದೇವರನ್ನು 'ಅಣ್ಣತಟಾಕವಾಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿರುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಾಘನಂದಿಯವರ ಪ್ರಧಾನ ವಿಹಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸೂಚನೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರದನ್ವಯ ಸತ್ಕರ್ಮಪಂಚಿಕೆ ಗ್ರಂಥ ದಾನಕರ್ತೃ ಶಾಂತಿನಾಥ(ಸೇನ) ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಬ್ಬೆಯರು ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಅಣ್ಣಕೆರೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ್ ಸ್ಥಳದವರಾಗಿದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೨ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ೧೩ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕಸಾಯಪಾಹುಡ-ಚೂರ್ಣ-ಜಯಧವಲಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥದ ತಾಡಪತ್ರ ಪ್ರತಿಯು ಶ್ರೀ ಭುಜಬಲಿ ಅಣ್ಣಾಶ್ರೇಷ್ಠಿಯು ಬರೆಯಿಸಿ ಪದ್ಯಸೇನ ಮುನೀಂದ್ರರಿಗೆ ದಾನಾವಿತ್ತುವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.^೫ ಆದರೆ

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ವಿವರಣೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಾಗಿ ಕಾಲ ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಜೈನ(ಶ್ರೇಷ್ಠಿ) ವರ್ಗವು ಈಗ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷತಃ ಮೂಡುಬಿದರೆ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವುದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಭುಜಬಲಿ ಅಣ್ಣಾಶ್ರೇಷ್ಠಿಯವರು ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಮೂಡುಬಿದರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಸ್ಥಳದವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಊಹೆ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಸಮಂಜಸ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ನಯಕೀರ್ತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರ ಗುಡ್ಡ(ಶೈಷ್ಯ)ರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಸವಸೆಟ್ಟಿ, ನಂಬಿದೇವಸೆಟ್ಟಿ, ಬೋಕಿಸೆಟ್ಟಿ, ಬಾಹುಬಲಿಸೆಟ್ಟಿ ಇವರೇ ಮುಂತಾದವರು, ಇವರಲ್ಲದೆ ಇತರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ, ನೇಮಣಸೆಟ್ಟಿ, ಬ್ರಂಮ ಸೆಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಜೈನಶ್ರೇಷ್ಠಿವರ್ಗದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭುಜಬಲಿ ಅಣ್ಣಾಶ್ರೇಷ್ಠಿಯು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಸ್ಥಾನದವರಾಗಿರಬಹುದಾದ ಸಂಭವವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಇದರ ಸಂಭಾವ್ಯರೂಪದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪದ್ಮಸೇನ ಮುನಿಗಳ ಪ್ರಧಾನ ವಿಹಾರಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬಹುದು. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೆಸರು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರುತಭಂಡರ-ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥರಚನೆ

ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜೈನಧರ್ಮೀಯರ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನಗಳಾದ ಮಠ,ಬಸದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೈನಧರ್ಮೀಯರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲದೆ ಜೈನೇತರರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಧವಾಲಕೀರ್ತಿಸಂಪನ್ನರಾದ ವೀರಸೇನ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ವಾಟಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಚಾತ್ರಾನತನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪದೇವಗುರು ವಿರಚಿತವಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪ್ರಜ್ಞಪ್ತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥವು ಲಭ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಸದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನಿರಿಸಿ

ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪರಿಪಾಟಿ ಬಹು ಹಿಂದಿನಕಾಲದಿಂದಾ ಇಂದಿನವರೆವಿಗೂ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಜೈನ ಪುರೋಹಿತ ಅಥವಾ ಇಂದ್ರ ಅಥವಾ ಉಪಾಧ್ಯೆ ಅಥವಾ ಪಂಡಿತ ವರ್ಗದವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಶ್ರಾವಕವರ್ಗದವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಜೋತಿಷ್ಯ, ನೋಂಪಿ-ಆರಧನೆ, ಹೋಮ, ಜಿನಸಂಹಿತೆ, ಪೂಜಾಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚಾರ,ತತ್ವ ವಿಚಾರ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಮಠಗಳ ಶ್ರುತಭಂಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಉಳಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ರೂಡಿ ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ , ಹೊಂಬುಜ, ವಾರಂಗ, ಕಾರ್ಕಳ, ಮೂಡುಬಿದರೆ,ಸಿಂಗನಗದ್ದೆ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಕೊಲ್ಹಾಪುರ, ಕಾರಂಜಾಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಶ್ರುತಭಂಡಾರಗಳಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ರಾಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ.ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಉಳಿದುಬಂದಿದ್ದ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರವನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಡಾ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂಕಲನ ಮಾಡಿದ್ದರೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ ಚಿತ್ತಾಂಬೂರ್ ಶ್ರೀಮಠ ಪೊನ್ನೂರೈಲ್ಯೈ ಕಲಂದೈ ತಂಜಾವೂರಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರ ಸ್ವಾಮ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸರಸ್ವತಿಇಮಹಲ್ ಶ್ರುತ ಭಂಡಾರ, 'ಮುಕ್ಕೊಡೈ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಇವೇ ಮುಂತಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜೈನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿರುವ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮದ್ರಾಸಿನ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ, ಇಂತಹುಗಳೇ ಆದ ಇತರ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ಧರ್ಮೀಯರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಸಂರಕ್ಷಿತವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರುತಭಂಡಾರಗಳಿದ್ದುವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಅನೇಕ ಜೈನಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ಸಂರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ, ಕಸಾಯಪಾಹುಡ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಟೀಕೆಗಳಾದ ಧವಲಾ ಹಾಗೂ ಜಯಧವಲಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತಿವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ ಮತ್ತು ಮೂಡುಬಿದರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಗಣ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿವೆ.

ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಗೊಮ್ಮಟಸಾರ ಮತ್ತು ಲಬ್ಧಿಸಾರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳವು ಪ್ರಧಾನ ವಿಹಾರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಪಡುವಂತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಾಚನ-ಪ್ರಾವಚನ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದಿತೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಂಶಯ ಪಡುವಂತಿಲ್ಲ.

ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥದ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಾನಪಡೆದ ಶುಭಚಂದ್ರರ ಮತ್ತು ದಾನವಿತ್ತ ದೇವಿಯಕ್ಕನ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯವು, ಈ ಹಿಂದೆ ಶ್ರುತಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶಾಸನದಿಂದ ಲಬ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮಹಾಬಂಧ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಾನ ಪಡೆದ ಮಾಘನಂದಿ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯವೂ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶಾಸನದಿಂದಲೇ ಲಬ್ಧವಾಗಿದೆ. ಧವಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದ ಶುಭಚಂದ್ರರ ವಿಹಾರ ಕೇಂದ್ರ 'ಬನ್ನಿಕೆರೆ' ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶಿತವಾಗುವುದಾದರೂ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳವು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ವಿಹಾರಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಧಾರವಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಚಿಕ್ಕಬೆಟ್ಟದ ಮೇಗಣ ಶಾಸನಬಸದಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ (೫೯/೭೩/೮೨) ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನನ ಮಹಾಪ್ರಧಾನದಂಡನಾಯಕ ಗಂಗರಾಜನು 'ಶುಭಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ದೇವರ ಕಾಲಂ ಕರ್ಚಿ ಪರಮನಂ ಕೊಟ್ಟಿರ್' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ 'ಪರಮನ' ತೋಟವು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರದ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಶುಭಚಂದ್ರರ ಮತ್ತು ದೇವಿಯಕ್ಕನ ನಿಶಿದಿ ಶಾಸನಗಳೂ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಚಿಕ್ಕಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆಯೇ ಇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳವು ಶುಭಚಂದ್ರರ ಪ್ರಧಾನ ವಿಹಾರಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಇದೇ ರಿತಿಯಾಗಿ ಮಹಾಬಂಧ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಾದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದ ಮಾಘನಂದಿಯವರಿಗೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಪ್ರಧಾನ ವಿಹಾರಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಾನವಾಗಿ ಸಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಾಪನಾಧ್ಯಯನ ಪ್ರವಚನ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತವಿದೆ. ಇದೇ ರಿತಿಯಾಗಿ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳೊಡನೆ ಅವಿನಾಭಾವರೀತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಸಾಯ ಪಾಹುಡ-ಚೂರ್ಣ ವೃತ್ತಿ-ಜಯಧವಲಾಗಳ ಅಧ್ಯಾಪನ, ಅಧ್ಯಾಯನ, ಪ್ರವಚನವೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನಬಸದಿಯ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಸದಿ ಇದೆ. ಇದರ ಹೆಸರು ಸಿದ್ಧಂತಬಸದಿ. ಈ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳ ದರ್ಶನ, ಪ್ರವಚನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ 'ಸಿದ್ಧಂತಬಸದಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವ ಸಂಭಾವವಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಿಂದ ಸಿದ್ಧಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೂಡುಬಿದರೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಂಪರಾಗತ ಕಥನವಿದೆ ; 'ಹೊಯ್ಸಳ ಮನೆತನದ ರಾಜ ವೀರಬಲ್ಲಾಳನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಡಗೂರಿನ ಬಳಿಯ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಭಂಕರವಾದ ಅಗ್ನಿಯು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹರಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಇದರ ಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನು ಬಹುಮುಖವಾದ ಯತ್ನಮಾಡಿದನು. ಈ ಯಾವ ಯತ್ನವೂ ಸಫಲವಾಗದಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರವಾದಿಗಳೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ, ಅದನ್ನು ಶಮನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಪಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಪೂಜೆ, ಆರಾಧನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಾದಿ ತಪ ಸ್ನಾಧಕ ಪರಿಕರಗಳ ಸಮೇತ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನಾದಿ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ೧೦೮ ಬೂದುಕುಂಬಳ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರ ಪುರಸ್ಕರ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆರಾಧನೆ ಆರಂಭವಾಗಿ ಅದು ಪೂರಯಿಸುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅಗ್ನಿಯು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ನಂದುತ್ತಾ ನಡೆದು ಕೊನೆಗೆ ಶಮನ ಹೊಂದಿತು. ಈ ಅಗ್ನಿಯು ಉದ್ಭೂತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಒಂದು ಹೊಂಡವಿದೆಯೆಂಬುದು ಜನಶ್ರುತಿ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಬಿಳಿಗಿ ಶಾಸನದ ವಕ್ರಣೆ ಮುಂದಿನಂತಿದೆ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಿದ್ಧ ಸಿಂಹಾಸನಧೀಶ್ವರ ಬಲ್ಲಾಲರಾಯಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ

ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರ್ ಇಂತು ಕೀರ್ತಿಯಂ ಪಡೆದರ್

ತಿಂಬೆ ರಾಯನನೆಂದು ನೆಲಂ ವಾಯ್ವಿಡ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಜಪವಿಧಿಯಿನಿಸಿದಂ |

ಕುಂಬಲ ಕಾಯಂ ಸೂಳ್ಳು ಯಶಂಬಡೆ ದೇಸಕಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯನೆ ನೋಂತಂ ||^೨

ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭೂತವಾಗಿದ್ದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಶಮನಗೊಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ದೋರಸಮುದ್ರದಿಂದ (ಹಳೇಬೀಡು) ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯತ್ತು ಪಯಣ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಕೆಲ ಸಮಾಯ ನಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಅನಂತರ ಮೂಡುಬಿದರಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತರೆಂದು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಠವು (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೧೭೨ರಲ್ಲಿ) ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ನಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ, ಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಿಂದ ಪಯಣ ಮಾಡಿದಾಘ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಚಂದನದ ಹಾವುಗೆ (ಪಾದುಕೆ) ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತದಾರ್ಶನವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ರತ್ನಖಚಿತ ಜಿನಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶ್ರೀಮಠದಲ್ಲಿ 'ಸಿದ್ಧಾಂತದಾರ್ಶನ'ವೆಂದು ರತ್ನಬಿಂಬಗಳನ್ನು ತೋರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಯಃ ಇದು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ದಾರ್ಶನದ ಅವಶಿಷ್ಟರೂಪವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಿಂದ ಮೂಡುಬಿದರಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಯಿತೆಂಬ ಪರಂಪರಾಗತ ಕಥನದ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಂಕಾಪುರದಿಂದ ಬಂದವು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯೂ ಇದೆ.^೯

ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ 'ಬಲ್ಲಾಳರಾಯ ಜೀವ ರಕ್ಷಾಪಾಲಕರು' ಎಂಬ ಬಿರುದಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ, (೧೦೫/೨೫೪/೩೬೦ ಮತ್ತು ೧೦೮/೨೫೮/೩೬೪) ರೋಗಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ ಮರಣೋನ್ಮುಖನಾಗಿದ್ದ ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಜನನ್ನು ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ರೋಗಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.^೯ ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅಗ್ನಿ ಉತ್ಪಾತದ ಶಮನ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಬಿದುರು ಇವರಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮೂಡುಬಿದರಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಿಂದ ಬಂದಿರಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಬಂಕಾಪುರದಿಂದ ಬಂದಿರಲಿ ಅದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಏಳೆಂಟು ಶತಮಾನಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಮುಖ್ಯಸಂಗತಿ. ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಪೂಜ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕ ಸಂತತಿ ಮತ್ತು ಪಂಚರು ಯತ್ನಪೂರ್ವಕ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅನರ್ಥವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಪ್ಪವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಈ ದಿನ ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಎರಡನೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಪಠನ, ಅಧ್ಯಯನವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹದಿನಾರನೇ ಶತಮಾನ ಕಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ ಪೂರ್ಣರೀತಿಯಿಂದ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ. ಗೊಮ್ಮಟಸಾರದ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಪ್ರಸರಣ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮುನಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ನಡೆದು, ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಧ್ಯಯನಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಶಕ್ತತೆ, ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಗೃಹಸ್ಥರು ಗೊಮ್ಮಟಸಾರದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಮೌಲಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ಉಳ್ಳವರಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಮತದ ಪ್ರಚಾಲನೆ, ಕಾರಣಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು ಜಿನವಾಣಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಜಿನಮೂರ್ತಿಗಳಂತೆ ದರ್ಶನಾರ್ಹ ಮತ್ತು ಪೂಜನಾರ್ಹ ಮಾತ್ರವೆನಿಸಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡುವು.

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಯತ್ನ

‘ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಜಿನವಾಣಿ’ ಎಂಬ ಪೂಜ್ಯಭಾವ ಪಡೆದಿದ್ದ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಬೇಗನೆ ಮರಳಿಪಡೆಯಲಾಗದಂತೆ, ನಷ್ಟವಾಗಿ ಬಿಡುವುವೆಂಬ ಭೀತಿ ಜೈನ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಮುಖರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ನೂತನವಾಗಿ ಬರೆಯಿಸಿಡಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಇಚ್ಛೆಯು ಮೂರ್ತ ಸ್ವರೂಪ ಹೊಂದಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಷಟ್

ಖಂಡಾಗಮ, ಧವಲಾ ಟೀಕಾ ಸಮನ್ವಿತ ಪ್ರಥಮಖಂಡ-ಜೀವಸ್ಥಾನ ಸತ್ಪರೂಪಣಾ ಪುಸ್ತಕ ೧೮
ಪ್ರಸ್ತಾವನಾಕಾರರ ಮಾತಿನ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದಪೂರ್ವಕ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಿದೆ :

“ ಶ್ರೀಧವಲಾದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇತಿಹಾಸ- ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು
ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತರುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಠನ ಪಾಠನದ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ
ತರುವ ವಿಚಾರವು ಪಂ. ಟೋಡರ್ ಮಲ್ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಯಪುರ ಮತ್ತು ಅಜ್ಮೀರ್ ಗಳ
ಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮಹಾನ್
ಕಾರ್ಯವು ಸುಸಂಪನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅದು ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಆತ್ಮನ ದಾರಿಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ
ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯ ದಾನವೀರ ಸ್ವ. ಸೇತ್ ಮಾಣೀಕಚಂದ್ ಜೀ ಜೆ.ಪಿ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು
ಯಾರುತಾನೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ೧೮೮೩ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ: ಸೇತ್ ಅವರು ಸಂಘಸಹಿತರಾಗಿ
ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಯಾತ್ರೆಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ರತ್ನಮಯ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಮತ್ತು ಧವಲಾದಿ
ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರತಿಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಸೇತ್ ಅವರ ಚಿತ್ತವು ಬಹುಮೂಲ್ಯ ಪ್ರತಿಮೆಗಳತ್ತ
ಎಷ್ಟು ಹೋಯಿತೋ. ಆ ಪ್ರತಿಗಳ ತಾಡಪತ್ರಗಳು ಜೀರ್ಣವಾಗಿರುವ (ಲೊಡ್ಡಾಗಿರುವ) ಸಂಗತಿ
ಅವರ ಧರ್ಮರಕ್ಷಕ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಗೋಚರಿ ಸದೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಅಲ್ಲಿನ
ಭಟ್ಟಾರಕರ ಮತ್ತು ಪಂಚರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅದರತ್ತ ಸೆಳೆದರು ಮತ್ತು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರುಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು.
ಪಂಚರು 'ನಾವು ಇವುಗಳ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಮಾಡಿಯೇ ನಮ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತೆಂದು
ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಜೈನಬಿದ್ರಿಯಲ್ಲಿ (ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಲ್ಲಿ) ಬ್ರಹ್ಮಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರಿದ್ದಾರೆ.
ಅವರು ಇದನ್ನು ಓದಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸೇತ್ ಅವರು
ಗಂಭೀರವಾಗಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು, ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ
ಮಾಡದಾದರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ವಿಚಾರ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ
ಪಡೆದು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಸೇತ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಮ ಸಹಯೋಗಿ ಮಿತ್ರ, ಸೋಲಾಪುರ ನಿವಾಸಿ ಶ್ರೀ ಸೇತ್ ಹೀರಾಚಂದ್ ನೇಮ್ ಚಂದ್ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಅವರಲ್ಲಿ ಧವಲಾಧಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರಗೊಳಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಗೊಳಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಸೇತ್ ಮಾಣಿಕ್ ಚಂದ್ ಅವರ ಈ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಇತ್ತು ಸೇತ್ ಹೀರಾಚಂದ್ ಅವರು ಮಾರನೇ ವರ್ಷ ಎಂದರೆ ೧೮೮೪ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಪಂಡಿತ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರನ್ನೂ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಅವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಧವಲ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮಂಗಲಾಚರಣವನ್ನು ಓದಿ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತರಾದರು. ಸೇತ್ ಹೀರಾಚಂದ್ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿ ಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವು ದೃಢವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಲಿಪಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸೇತ್ ಹೀರಾಚಂದ್ ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಬಂದು ಸೇತ್ ಮಾಣಿಕ್ ಚಂದ್ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿ ಲಿಪಿ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪಕ್ಷಗೊಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅವರು ಮತ್ತು ಸೇತ್ ಮಾಣಿಕ್ ಚಂದ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋದರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸುವ ಮಾತು ಸಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದು ಹೋಯಿತು.ಸ್

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅಜ್ ಮೇರಿನ ಶ್ರೀ ಸೇತ್ ಮೂಲ್ ಚಂದ್ ಸೋನಿ ಅವರು ಶ್ರೀ ಪಂ. ಗೋಪಾಲದಾಸ ಬರೈಯಾ ಅವರೊಡಗೂಡಿ ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋದರು. ಆಗ ಅವರು ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಪಂಚರು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿ ಲಿಪಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿದರು. ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ

ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸೇತ್ ಮೂಲ್ ಚಂದ್ ಸೋನಿಯವರು ಸೋಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇತ್ ಹೀರಾ ಚಂಡ್ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೇತ್ ಮಾಣೆಕ್ ಚಂದ್ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಈ ಹೇಳಿದ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅನು ಮೋದನೆ ಮಾಡಿದರು. (ಇದೇ ಸಂಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ) ಅಮರಾವತಿಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿಂಘ ಈ ಪನ್ನಾಲಾಲ್ ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಂತೆ. ಅವರ ತಂದೆ ಸ್ವ. ಸಿಂಘ ಈ ವಂಶೀಲಾಲ್ ಅವರು ೧೮೯೦ನೇ ಇಸ್ವಿ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ, ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಬರವಣಿಗೆ ಕೆಲಸವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಸುಮಾರು ಮೂರುಸಾವಿರ ಶ್ಲೋಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯಾದ ಬಳಿಕ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಲು, ಸೇತ್ ಜಿಯವರು ಈ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಜ್ ಮೇರ್ ಗಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಇಚ್ಛೆ ಹೊಂದಿದ್ದರಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮೂಡುಬಿದರೆ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಮತ್ತು ಪಂಚರು ಒಪ್ಪದಿದ್ದುದು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ೧೮೯೫ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸೇತ್ ಮಾಣೆಕ್ ಚಂದ್ ಮತ್ತು ಸೇತ್ ಹೀರಾಚಂದ್ ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ಪುನಃ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯಿತು. ಇದರ ಫಲಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಹೀರಾಚಂದ್ ಅವರು ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸುವ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಚಂದಾ ಮೂಲಕ ಹಣ ಕೂಡಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಕೈಗೊಂಡರು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಜೈನಬೋಧ'ದಲ್ಲಿ ನೂರು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯಕರಿಗಾಗಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ೧೪,೦೦೦ ರೂ.ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಂದಾ ಸ್ವೀಕೃತಿ ಕೂಡಿಬಂದಿತು. ಆಗ ಸೇತ್ ಹೀರಾಚಂದ್ ಅವರು ಸೇತ್ ಮಾಣೆಕ್ ಚಂದ್ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಮಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರಿಂದ ೧೨೫ ರೂ.ಗಳ ಮಾಸಿಕ ವೇತನದ ಮೇಲೆ, ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಪಕ್ಕವಾಯಿತು. ಇವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮಿರಜ್ ನಿವಾಸಿ ಗಜಪತಿ ಶಸ್ತ್ರಿಯವರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಮೂಡುಬಿದರೆ ಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅದೇ (೧೮೯೫ನೇ ಇಸವಿ) ವರ್ಷದ ಫಾಲ್ಗುನ ಮಾಸ, ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷ ಸಪ್ತಮಿ ಬುಧವಾರದಂದು ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ

ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು, ಇದಾದ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಚೈತ್ರ ಶುಕ್ಲ ದಶಮಿಯಂದು ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಹೀರಾಚಂದ್ ಜೀಯವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಜಯ ಧವಲಾದ ೧೫ ಪತ್ರ, ಎಂದರೆ, ಸುಮಾರು ೧೫೦೦ ಶ್ಲೋಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಗ್ರಂಥದ ನಕಲು ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಅಸ್ವಸ್ಥರಾಗಿ ದಿವಂಗತರಾದರು.

ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಅನಂತರ ಗಜಪತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ೧೬ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಧವಲ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯನ್ನು ನಾಗರೀ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಪಂ. ದೇವರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ. ಶಾಂತಪ್ಪ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಹಾಗೂ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಇಂದ್ರರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೇರ್ ಹೀರಾ ಚಂದ್ ಅವರು ಪುನಃ ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಬಂದು ಮೂರನೆಯ ಗ್ರಂಥ ರಾಜ ಮಹಾಧವಲವನ್ನೂ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಸಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸುರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪಠನ ಪಾಠನರೂಪದ ಸದುಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಹಾಗೂ ಪಂಚರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡದಾದರು ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಹಾಧವಲದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯನ್ನು ನೇಮಿರಾಜರಿಂದ ಮಾಡಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈ ಕೆಲಸವು ೧೯೧೮ನೇ ಇಸವಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಇದರ ಬಳಿಕ ಹೀರಾಚಂದ್ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮಹಾಧವಲದ ನಾಗರೀ ಪ್ರತಿ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಪಂ. ಲೋಕನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಮೂಲಕ ಸುಮಾರು ನಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಗೊಳಗಾಗಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿ ಲಿಪಿ ಕಾರ್ಯವು ೧೯೯೬ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ೧೯೨೨ ರವರೆಗೆ, ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ೨೬ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯಿತು, ಮತ್ತು ಇಷ್ಟು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಂ. ದೇವರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ. ಪಂ. ಶಾಂತಪ್ಪ ಇಂದ್ರ, ಪಂ. ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ನೇಮಿರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ನಾಗರೀ ಲಿಪಿ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಂ. ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು, ಪಂ.

ಗಜಪತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಲೋಕನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ೨೦,೦೦೦ ರೂ.ಗಳ ವೆಚ್ಚವಾಯಿತು.

ಧವಲ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲ ಪ್ರತಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಇತಿವೃತ್ತ

ಧವಲ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲಗಳ ನಾಗರೀ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಜಪತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಗುಪ್ತರೀತಿಯಿಂದ ಅವುಗಳ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಧುಷಿ ಪತ್ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿಯ ವಿಶೇಷ ಕೈವಾಡವಿದ್ದಿತು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಪಠನ ಪಾಠನದ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಈ ಮಹನೀಯಳ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಗಜಪತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ೧೯೧೫ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೋಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೀರಾ ಚಂದ್ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಯುಕ್ತ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಸೇತ್ ರವರು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಒಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ್ ಭಟ್ಟಾರಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪಂಚರಿಗೆ ವಚನವಿತ್ತಿದ್ದರಾಗಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಘನಿಷ್ಠ ಮಿತ್ರ ಸೇತ್ ಮಾಣಕ್ ಚಂದ್ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಬಳಿಯೂ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರು. ಪ್ರತಿಗಳ್ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಆಗ ಗಜಪತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಹಾರನ್ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಲಾಲಾ ಜಂಬೂ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತ ಪುರಸ್ಕಾರವಿತ್ತು ಆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ (ಜಿನ) ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನಗೊಳಿಸಿದರು.

ಗಜಪತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ತಾವೇ ದೇವನಾಗರೀ ಲಿಪಿಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಮಗನ ಖಾಯಿಲೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ

ಅವರಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರ ಪತ್ನಿಯೂ ಖಾಯಿಲೆಗೊಂಡು ಮೃತರಾದರು ಈ ಸಂಕಟಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಗಜಪತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಸಹಾರನ್ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ೧೯೨೩ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ದೇಹಾಂತವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಲಾಲಾಜಿಯವರು ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ದೇವನಾಗರೀ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಗಳನ್ನು ಪಂ. ವಿಜಯಚಂದ್ರಯ್ಯ ಮತ್ತು ಪಂ. ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯವು ೧೯೧೬ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ೧೯೨೩ರ ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಸಹಾರನ್ ಪುರದವರು ೧೯೨೪ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಪಂ. ಲೋಕನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ನಾಗರೀ ಲಿಪಿ ಪ್ರತಿಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಸಹಾರನ್ ಪುರದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಯ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ನಾಗರೀಲಿಪಿ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಮತ್ತೊಂದು ನಕಲನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ಶ್ರೀ ಲಾಲಾ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಕುಮರ್ ರಈಸ್ ಸಹಾರನ್ ಪುರ ಅವರ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಹೇಳಿಕೆ ಇದೆ: ಪಂ. ವಿಜಯ ಚಂದ್ರಯ್ಯ ಅವರು ಮತ್ತು ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ನಾಗರೀ ಲಿಪಿ ಪ್ರತಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರತೆಗಾಗಿ ವಿಜಯ ಚಂದ್ರಯ್ಯ ಅವರು ಓದುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಒರಟು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ವಾಗರೀ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಚ್ಚಾಪ್ರತಿಯಾಧಾರದಿಂದ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಾರದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಲಾಲಾಜಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅದೇ ಕಚ್ಚಾ ಪ್ರತಿಯಾಧಾರದಿಂದ ಧವಲ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಪ್ರತಿಗಳು ಈಗ ಅಮರಾವತೀ, ಆರಾ, ಕಾರಂಜಾ, ಡೆಲ್ಲಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಸೋಲಾಪುರ, ಸಾಗರ ಝಾಲರಾಪಾಟನ್, ಇಂದೂರ್, ಸಿವನೀ, ವ್ಯಾವರ್ ಮತ್ತು ಅಜ್ ಮೇರ್ ಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿವೆ.

ಪಂ. ಗಜಪತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಪಂ.ಸೀತಾರಾಂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯದಾದ ಭಾವನೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಈ ಹೇಳಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿ ನೀತಿಯ ಓರೆಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಕಾಣದೇ ಹೋಗಲಿ, ಆದರೂ ಈ ಮಹಾನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬಹು ವರ್ಷಗಳ ಸೆರೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ವಿದ್ವತ್ ಮತ್ತು ಜಿಜ್ಞಾಸು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಅವರಿಗೇ ಸಲ್ಲುವುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮಾನೀ ಕವಿಯ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯವು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಪೂರ್ವಜಶುದ್ಧಿಮಿಷಾದ್ ಭುವಿ ಗಂಗಾ ಪ್ರಾಪಿತವಾನ್ ಸ ಭಗೀರಥ ಭೂಪಃ |

ಬಂಧುರಭೂಜ್ಜಗತಃ ಪರಮೋಸೌ ಸಜ್ಜನ ಹೈ ಸಬ್ ಕಾ ಉಪಕಾರೀ ||

ತನ್ನಯ ಪೂರ್ವಜರ ಶುದ್ಧಿಯ ನೆಪದೆ ಪಾವನೆ ದೇವಗಂಗೆಯಂ ಬಿಡದೆ ಭುವಿಗಳಿಸಿದನಾ

ಭಗೀರಥ ಭೂಪ |

ತಾನಾದ ಜಗದ ಪರಮ ಬಂಧು ಇವನೇ ಸತ್ಪುರುಷ ಮಾನವಕುಲಕಾದ ಉಪಕಾರಿ ||

ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮದ (ಪುಸ್ತಕಂ) ಪ್ರಾಕೃತನ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತಾವನಾಕಾರರು, ಈ ಆಗಮದ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಸೀಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ಯಾತ್ನಶೀಲರಾದ ಮಹನೀಯರ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಆ ಆಗಮದ ಪ್ರತಿಗಳು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತವನ್ನು ಸೇರುವಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಂದಾಗಿರಬಹುದಾದ ಲೋಪದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರ ಸೇರಿದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿ ಅವರ ಆ ಕಾರ್ಯದಿಂದಾಗಿರುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಉದ್ಭಾವನೆ. ಮಾಡಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಆಗಮಗ್ರಂಥದ ಪ್ರತಿಲಿಪೀಕರಣ ಮಡುವಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂರಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳವರ ಕಾರ್ಯಮಹತ್ವದ ವಿವರಣೆಯೊಡನೆ ಅವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಿಳಿದಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಸಮುಚಿತವಿದೆ.

ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥ ಭಮೆಡಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಧವಲಾ ಸಿದ್ಧಾಂತ ತಾಡಪತ್ರ ಗ್ರಂಥದ ಲಿಪಿಯು ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾದ ಹಳೆಗನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು-ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಈ ಲಿಪಿಯನ್ನು ಓದಬಲ್ಲವರು ಅತ್ಯಂತ ವಿರಳರಾಗಿದ್ದರು, ಹಾಗೆ ಓದಲು ಸಮರ್ಥರಿದ್ದರೂ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಜೈನಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರಿಂದ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವಂತಹುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹುದಾದ ಅಗತ್ಯದ ಅನುಪಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದಿದ್ದವರು ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ದೋರ್ಬಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ತಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು. ಈ ಮಹನೀಯರಿಂದ ದೊರೆತ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರಗಳಿಗಾಗಿ, ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಸಂಪಾದನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಬಿ.ಎಲ್. ರೈಸ್ ಅವರು ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ 'ಇವರು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜೈನ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿರುವರು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಜರ್ಮನಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜೈನಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಆಗತ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪತ್ರಮುಖೇನ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿ ಗಾಢ ರಚನೆಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ.

“ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೮೭ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯ ಸ್ವಾವರ್ಗ(?) (ಸ್ಮಾಸ್ ಬರ್ಗ್?) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಶ್ರೀ ಅರ್ನಾಸ್ಟೆಲನ್ ಮಾನರು (?) ತಮ್ಮ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 'ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕಳುಹಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಭಾಗವತೀ ಆರಾಧನಾಸಾರ ಮತ್ತು ಆರಾಧನಾ ಕಥಾಕೋಶ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬೇಕಾಗಿವೆ' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಪತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವತಃ ರಚಿತದ ಈ ಗಾಢೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು-

ಜಿಣಪವಯಣಂ ಸ ಸಿದ್ಧಾಂ^೧ ಜಂಬೂದೀವಮ್ನಿ ಚೇವ ಸವ್ವಮ್ನಿ |

ಕಿತ್ತಿ ಜಸಂವ ಅಚರಾ ಸಾವೆಜ್ಜ ಉ^೨ ಸಯಲಪಸದೀವಿ ||

(೧. ಪಸಿಧ್ಧಿಂ? ೨. ಪಾವೆಜ್ಜು? ೩. ಪುಠವೀಐ?)

ಅರ್ಥ: ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಿನ ಪ್ರವಚನವು ಪ್ರಸಿಧ್ಧಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಇವರ ಕೀರ್ತಿ, ಯಶಸ್ಸು ಸಕಲಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೂ (ಜಗದಾದ್ಯಂತ) ಹರಡಲಿ.

ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರದ ಶ್ರೀ ಮಾಣೀಕ ಚಂದ್ ಸೇತ್ ಅವರು ಓದಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಜರ್ಮನ್ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮತ್ತು ಈ ಗಾಢೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಓದಿ ಸೇಟ್‌ಜೀಯವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. (ಆಧಾರ ಜೈನ ಭೋಧಕ ಪತ್ರಿಕೆ^೧)

ಈ ಮಾನ್ಯರು ಭ. ಗೋಮಟೇಶ್ವರನ 'ವಿಸಿಟ್ಟ ಕಂದೊಟ್ಟಿ... 'ಪ್ರಾಕೃತ ಸ್ತೋತ್ರದ ರಚನಕಾರರಾಗಿರುವರೆಂದು ಅನ್ಯತ್ರ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.^೧ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಇವರು ಅಗ್ರೇಸರರಾಗಿದ್ದು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಇತರ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ಇವರಿಂದಲೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧ ಶಾ.ಸಂ

೪೩/೧೧೭/೧೩೫,೪೪/೧೧೮/೧೩೬,೪೫/೧೨೫/೩೫೪,೪೬/೧೨೬/೧೫೫,೪೮/೧೨೮/೧೫೭,೪೯/
೧೨೯/೧೫೮,೫೯/೨೩/೮೨,೬೩/೧೩೦/೧೬೦,೬೪/೨೦/೮೦,೧೩೮/೩೪೯/೪೮೧.೧೪೪/೩೮೪/೫೩೨

.

೨ ಸತ್ಪರೂಪಣಾ ೨-ಪ್ರ. ಪಂ. ೧-೧೪ ಮತ್ತು ಷಟ್‌ಖಂಡಾಗಮ- ಸತ್ ಪ್ರರೂಪಣಾ ೧ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾನುವಾದ- ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ ಪು. ೧೬೦-೧೭೨.

೩ ಪ್ರಾ. ಸೂ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ಕ. ಭಾ. ಅನುವಾದ ಷ.ಸಂ.೧ ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ ಪು ೧೫೭-೧೫೯ ಮತ್ತು ಷ. ಜೀ. ಸ್ಥಾ. ದ್ರವ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಾನುಗಮ ಭಾಗ ೩. ಪುಸ್ತಕ ೩. ಪ್ರಕಾಶನ ಜೈನ

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂರಕ್ಷಕ ಸಂಘ, ಸೋಲಾಪುರ-೨ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಪು. ೧೩-೧೪, ಮತ್ತು 'ಮಹಾಬಂಧ' ವಾಲ್ಮೂಕಿ ೧ ಸಂ. ಪಂ. ಸುಮೇರುಚಂದ್ರದಿವಾಕರ ಶಾಸ್ತ್ರೀ, ಭಾ, ಜ್ಞಾ, ಪೀಠ ಪ್ರಕಾಶನ, ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ, ಪು. ೩೭-೪೦.

೪ ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

೫ ಪ್ರಾ. ಸೂ. ಕ. ಪಾಹುಡ, ಸಂಪಾದಕೀಯ ವಕ್ರವ್ಯ. ಪು. ೧೦

೬ ಹಿಂದೆ ಈ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿ ಹಾಸಿದ್ದ ಪೀಠವಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಸದಿಯ ಅಂಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದು ಸಭೆ ಸೇರಲು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ ಕರವಾಗಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಮಠವನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಇದೆಯಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ ನಿವಾಸವು ಅಕ್ಕನ ಬಸದಿಯ ಪ್ರಾಕಾರದ ಹೊರಗಡೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿ ಬಸದಿಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ತುಸುದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಿತೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಪೂರ್ವಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಬಸದಿಯು ಮೂಲತಃ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಶ್ರುತಭಂಡಾರವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

೭ ಇದನ್ನು ನನ್ನ ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಮೂಲವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ, ಜಿ-ಸ್ಥಾ-ದ್ರವ್ಯ- ಪ್ರಮಾಣಾನುಗಮ- ಪುಸ್ತಕ ೩ರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಪು. ೫-೬ ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

೮ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೂಡುಬಿದರಗೆ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಂಕಾಪುರದಿಂದ ಬಂದುವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

೯ (i) ಬಲ್ಲಾಳ ಕ್ಷೋಣೀಪಾಳಂ ವಳಿತ ಬಲಿಬಲಂ ವಾಜಿಭಿವೇಜಿತಾಜಿಂ ರೋಗಾವೇಗಾದ್
ಗತಾಸುಸ್ಥಿತಮಪಿ ಸಹಸೋಲ್ಲಾಘತಾಮಾನಿನಾಯ

(ii) ಯೇಷಾಂಶರೀರಾಶ್ರಯತೋಪಿ ವಾತೋರುಜಃ ಪ್ರಶಾಂತಿಂ ವಿತತಾನ ತೇಷಾಂ !
ಬಲ್ಲಾಳ ರಾಜೋತ್ಥಿತ ರೋಗಶಾಂತಿರಾಸೀತ್ ಕಿಲೈತತ್ಕಿಮುಭೇಷಜೇನ.

೧೦ ಪೂಜ್ಯ ಮುನಿ ಶ್ರೀ ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ೧೦೮ ನಿಯಮಸಾಗರ ಮುನಿ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತ
ಕನ್ನಡಾನುವಾದಿತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಜಿನವಾಣೀ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ, ತುಮುಕೂರು- ಇವರಿಂದ
ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದ 'ಮೂಲಾರಾಧನಾ' ಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಚಾರು ಕೀರ್ತಿ
ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ ಇವರ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ.

೧೧ 'ಗುರುದೇವ,' ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಮತ್ತು ನವೆಂಬರ್ ೧೯೮೭. ಇದರ ಸಾರಾಂಶ: ನೇಮಿಚಂದ್ರ
ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರು ಸ್ತೋತ್ರದ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಗೊಮ್ಮಟಸಾರ ಮುಂತಾದ
ಕ್ರಿತಿಗಳ ಕರ್ತೃತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವಂತೆ, ಪೂರ್ವಪರಂಪರಾಗತವಾದ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲೇಖ
ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾ ಸಹಸ್ರಾಬ್ದ ಸಮಾರಂಭದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ
ಬಾರಿಗೆ ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ನೇ. ಚಂ. ಸಿ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರ ರಚನೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲು
ಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ, ನೇ ಚಂ. ಸಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರು ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿ ಇರುವ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು
'ಗುಮ್ಮಟ ಸಿಹರ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ 'ವಿಂಝಾಯಲ' (ವಿಂಧ್ಯಾಚಲ)
ಎಂದು ಹೇಸರಿಸಿದೆ. ಈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗೆ
ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವ ಭಾವಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಧಾರವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬ನೇ ಶತಮಾನದ ಅನಂತರದಲ್ಲಿಯೇ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು
ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಇಷ್ಟೆ ನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಥಂಕರರ ಆರಾಧನೆ ಹಾಗೂ ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರ ಆರಾಧನೆ
ಅಷ್ಟಕಗಳೊಡನೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಜಯಮಾಲಾದಿಗಳೂ ಸಂಹತವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ
ರಚನಕಾರನ ಹೆಸರನ್ನು ಆಯಾಯ ಅಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರ ಆರಾಧನಾಷ್ಟಕ

ದೊಡನೆ ಸಂಗತವಾಗಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿರುವ (ಪದ್ಯ೧೧) 'ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇದರ ರಚನಕಾರರ ಹೆಸರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು 'ತೀರ್ಥಂಕರ ಆರಾಧನಾ' ಕೃತಿಯ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ (ಪು.೨) "ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಥಂಕರ ಆರಾಧನಾ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ವೇ. ದೋರ್ಬಲಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ತಂದೆ ವೇ. ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ವೀ. ನೀ. ಶಕ ೨೩೬೮ರಲ್ಲಿ ರಚಿತ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದರೆಂದು ಅವರ ಒಂದು ಪದ್ಯದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಆರಾಧನೆ ಅಷ್ಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರನ ಆರಾಧನೆಯಾ ಸೇರಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 'ದೋರ್ಬಲಿಶ ಹೆಸರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಅಷ್ಟಕದ ಕರ್ತೃ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ (ಶಾಸ್ತ್ರಿ) ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗ 'ದೋರ್ಬಲಿ' (ಶಾಸ್ತ್ರಿ) ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರನ ಪರ್ಯಾಯ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಗೊಮ್ಮಟೇಶ್ವರಾಷ್ಟಕದೊಡನೆ ಸಂಗತವಾಗಿವೆ 'ವಿಸ್ವಕಂದೋಟ್ಟಿ..' ಸ್ತುತಿಯು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೯. ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನ

ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು ಅಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದುದೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ: ಶ್ರಾವಕರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅಧಿಕಾರ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವು ಯಾರೆಂದರವರ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಪಾವಿತ್ರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದ ಒಂದು ವರ್ಗವಿದ್ದಿತು. ಇದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಶ್ರಾವಕರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಸ್ಥಯನದ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿರಾಧಾರ ಎಂಬುದಲ್ಲದೆ ಈ ಮಹೋನ್ನತ ಕೃತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ತತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಅವುಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಲೋಕ ಕಾಣುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಚಿಂತನೆ ಹೊಂದಿದ್ದುದು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗ. ಈ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಹುಮತ ದೊರೆತು ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾದಂತಾಯಿತು. ಧವಲಾಸಹಿತ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲಾಸಹಿತ

ಕಸಾಯಪಾಹುಡ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು ದೇವನಾಗರೀ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಗೊಂಡು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹಿಂದೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪಾದನ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸುಲಭದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಮತಿಗಳೂ, ಆಧುನಿಕ ಸಂಶೋಧನ ವಿಧಾನ ವಿಜ್ಞರೂ, ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಅಚಲ ನಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿದವರೂ, ಆದ ಪ್ರಾಜ್ಞ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಿತು. ಈ ಇಂತಹುದಾದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಮಹಾನ್ ಪುಣ್ಯಾತಿಶಯದ ಧೀಮಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೊಂದಿದ್ದವರು, ಅಮರಾವತಿಯ ಕಿಂಗ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ, ಪ್ರೊ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೈನ್. ಎಂ. ಎ. ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರು. ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪ್ರಕಾಶನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವತ್ತಾಗುವುದು.

ಯಾದೃಶ್ರೀ ಭಾವನಾ ಯಸ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಭವತಿ ತಾದೃಶೀ

“ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಧವಲಾದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅವರಾವತೀ ನಗರದ ಧರ್ಮಾನುರಾಗೀ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪನ್ನಾಲಾಲ್ ಜಿಯವರು ಧವಲಾ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ಜೈನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನಗೊಳಿಸಿದ ಅನಂತರವೇ ನನಗೆ ಅವುಗಳ ದರ್ಶನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು. ಈಗ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತರುವ ಸುಅವಸರವು ದೊರಕುವುದೆಂಬ ಆಶೆಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳಗೆ ಅಂಕುರಿಸಿತು”.

ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಕೊಡುಗೆಯ ಆಲಂಬನದಿಂದ ಇದು ಆರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಸನ್ ೧೯೩೩ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಮಾಹೆಯಲ್ಲಿ ಇಟಾಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದಿಗಂಬರ ಜೈನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜಮುನಾ ಪ್ರಸಾದ್‌ಜಿ ಸಬ್ ಜಡ್ಜ್ ಅವರ

ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಭೇಲಸ ನಿವಾಸಿ ಸೇತ್ ಲಕ್ಷೀಚಂದ್ ಜೀ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ೧೦,೦೦೦ ರೂ.ಗಳ ದಾನವಿತ್ತರು. ಈ ದ್ರವ್ಯದ ವಿನಿಯೋಗ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಟ್ರಸ್ಟ್ ರಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಶೀ ಧವಲಾದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ, ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಕಾಶನಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಹಲವಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಿದ್ದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದುಬಹು ದುಸ್ತರವಾಯಿತು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಬೇಕು' ಎಂಬಷ್ಟರ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜನರು ನಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಘ ಈ ಪನ್ನಾಲಾಲ್‌ಜಿಯವರು ಮತ್ತು ಅಮರಾವತೀ ಪಂಚಾಯತರು ಸಾಹಸಪೂರ್ವಕ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಇತ್ತರು.

ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಲೋಪದೋಷಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಂಪಾದನೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದು ಅಪಾರ ಶ್ರಮದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅನೇಕ ಹೆಸರಾಂತ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರ ಪಡೆದು, ಅಚ್ಚಾದ ಗ್ರಂಥ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರ ಹೆಸರುಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇದೆ. ಗ್ರಂಥಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಪ್ರೊ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೈನ್ ರವರು ಪ್ರಧಾನ ಸಪದಕರಾಗಿ, ಫೂಲ್ ಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಮತ್ತು ಪಂ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಿ, ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ ಅವರುಗಳು ಸಹಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪಂ. ದೇವಕೀನಂದನ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಮತ್ತು ಡಾ. ಎ. ಎನ್. ಉದಾಧ್ಯಯವರು ಸಂಶೋಧನೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಮಂತ ಸೇತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಚಂದ್ರ ಶಿತಾಬರಾಯ್ ಜೈನ್ ಸಾಹಿತ್ಯೋದ್ಧಾರಕ ಫಂಡ್ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಅಮರಾವತಿ (ಚಿರಾಕ್) ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಕಾಶಕತವದಲ್ಲಿ ಸನ್ ೧೯೩೯ರಲ್ಲಿ ವೀರಸೇನಾಚಾರ್ಯ ವಿರಚಿತ ಧವಲಾಟೀಕಾ ಸವನ್ನಿತ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ ಪ್ರಥಮಖಂಡ ಜೀವಸ್ಥಾನದ ಸತ್ಪರೂ ಪಣಾ ೧, ಹಿಂದೀ ಭಾಷಾನುವಾದ- ತುಲನಾತ್ಮಕ ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ, ಅನೇಕ ಪರಿಶಿಷ್ಟಗಲೊಡನೆ ಸಂಪಾದಿತವಾಗಿ (೯೬+೪೧೦+೩೦ ಪುಟಗಳುಳ್ಳದ್ದಾದ) ಪ್ರಥಮ ಗ್ರಂಥವು

ಗಂರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳ, ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರ,ವಿದ್ವಾಂಸರ, ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳ ಹಸ್ತಭೂಷಣವಾಯಿತು.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಸಮಾಪನೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರೊ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಅತ್ಯಂತ ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿದೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನು (ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ) ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು-

“ಈ ವಕ್ತವ್ಯದ ಸಮಾಪನ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೃದಯದ ಪಾವಿತ್ರ ಮತ್ತು ದೃಢತೆಗಾಗಿ, ತಿರ್ಥಂಕರ ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿ ಹಾಗೂ ಯಾರ ಪ್ರಸಾದ ಲವದಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೋ ಆ, ಧರಸೇನ, ಪುಷ್ಪದಂತ ಮತ್ತು ಭೂತಬಲ ಪರ್ಯಂತದ ಆಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆಯತ್ತ ನಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವು ಮತ್ತೆ ಹೊಗುವುದು- ತಿರ್ಥಂಕರರ ಮತ್ತು ಕೇವಲಿಗಳ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಜ್ಞಾನವು ದ್ವಾದಶಾಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೃಥಿತವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಧವಲ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲ ಮತ್ತು ಮಹಾಧವಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ದಿಗಂಬರ ಪಂಥದ ಮಾನ್ಯತೆಯನುಗುಣವಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ದ್ವಾದಶಾಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕಾಲಧ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಉಳಿದಿರುವುದೋ ಅದೂ ಕೂಡ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಮಾಚಲದಂತೆ ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ಮಹೋದಧಿಯಂತೆ ಗಂಭೀರ (ಆಳ)ವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಿವೇಚನೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮಂತಹ ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯು ಭ್ರವಣೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಎಂತಹ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ ಅವನ ಗರ್ವವು ಭಗ್ನವಾಗುವುದು ನವು ಇಂತಹ ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗೌರವವಾಗಿದೆ.

ಈ ಗೌರವದ ವಸ್ತುವಿನ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಪಾಠಕರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗುವರು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿರುವ ಅನುಭವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಒಳಗೊಳಗೆ ಕ್ಷುಣ್ಣತೆ ಮತ್ತು ವಿಷಾದದಿಂದ ರೋದನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ

ತುಂಬಿರುವ ಅಪಾರವಾದ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯ ಉಪಯೋಗವು ಕಳೆದ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಾರಣ. ಇದರ ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಯು ಹೇಗೂ ಬೀಗಮುದ್ರೆಯೊಳ್ಳೆ ಸೇರಿ ಹೋಗಿ, ಅಧ್ಯಯನದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇಂತಹ ವಿಶಾಲ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೂ ನಾವು ದರಿದ್ರರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದುದಾಗಿ ದುಃಖವು ಇದರ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವಾಗ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಗಳು ತ್ರುಟಿತವಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದಗಳ ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಘಂಟೆವರೆಗೆ ಕುಳಿತು ನಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ತಿಳಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಹದಿನಾರಾಣೆಯಷ್ಟು ಅಚಾರ್ಯರಚಿತವಾದ ಶಬ್ದವೇ ಆಗಿದೆಯೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಆದರ್ಶ ಪ್ರತಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಪಾತ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸಗಳ ನಿರ್ಣಯವು ನಿರ್ವಿವಾದ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಬಹುದಿದ್ದಿತು. ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಂದಗತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಉದ್ಧರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ವೆಚ್ಚವಾಗಬಹುದೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ರಾಜನೈತಿಕ ವಿಪ್ಲವದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಯು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬಹುದು, ದೈವದ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾತು ಬೇಡ, ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಸಂಕಟವು ಇಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ದ್ವಾದಶಾಂಗ ವಾಣೀಯ ಅವಶಿಷ್ಟರೂಪವು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿರಲು ಸದ್ಯ- ಇಬ್ನ್, ಚೀನ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಭಗ್ನವಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸಮೂರ್ತಿಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯಾಗಬಹುದು, ಪುರಾತನ ಬಸದಿಗಳು ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಬಿದ್ದುಹೋದಲ್ಲಿ ಹೊಸದನ್ನು ಯಾವಾಗಲಾಗಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು, ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದ ಮೂಲಕ ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಆದರೆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಅಚಾರ್ಯರ ಶಬ್ದಗಳು ಒಮ್ಮೆ ನಷ್ಟವಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪುನರುದ್ಧಾರ ಸರ್ವಥಾ ಅಸಂಭವವಾದುದಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷಕೊಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಿಂದಾದರೂಸರಿಯೆ, ದ್ವಾದಶಾಂಗ ಶ್ರುತದ ಉದ್ಧಾರ ಸದ್ಯವಾದೀತೆ? ಸರ್ವಥಾ

ಇಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಸಜೀವವಾದ ದೇಶ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವು, ತನ್ನ ಪೂರ್ವಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದೊಂದು ತುಂಡನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಶಕ್ತಿಯ ಉಪಟೋಗದ ಪೂರ್ವಕ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಸಹಸ್ರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಪ್ರಸರಣಗೊಳಿಸುವುದು, ಹೀಗಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೊಂದೆಡೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇದರ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ನಿಧಿಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದಾಶೀನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳ ಸರ್ವಥಾವಿನಾಶದ ಆಶಂಕೆ ಹೊಂದಿಯೂ ಮೂಕವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಶ್ರುತಭಕ್ತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಬುದ್ಧಿಹೀನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸಮಸ್ತ ಜೈನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಔದಾಶೀನ್ಯವು ಮಾರಕವಾಗಿದೆ. ಹೃದಯದ ಈ ಉದ್ಗಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾ ಈ ಪ್ರಾಕೃತವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಗೊಳಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪಾಠಕರ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಧವಲಾ ಪುಸ್ತಕ ೧ ರ ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಸಂಪಾದನಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದ್ದಾಗ ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹವೇರ್ಪಟ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯೊಸನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಲೋಸುಗ ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಪಂಚರು ಅನುಮತಿ ಕೊಡದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಮಾನ್ಯ ಸಂಪಾದಕರು ತೀವ್ರ ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ಇದೇ ಧವಲಾಪುಸ್ತಕ ೨ರ ಪ್ರಾಕೃತದ ಬರೆಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಂಪಾದಕರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಮುಂದೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

“ನಾವು ಮೂಡುಬಿದರೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಇತ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು (ವಿಮಾನ?) ಪಾಲಕಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಸಿ ಸಭಾಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರುತಪೂಜೆ ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮಿಲಿತರಾಗಿದ್ದ ಸಜ್ಜನ ಪ್ರಮುಖರು ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರು ನಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆ, ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿದರು ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ, ಮುಂದೆ

ನಡೆಯುವ ಸಂಪಾದನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮೂಲಪ್ರತಿಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾವರಣೀಯ ಕರ್ಮದ ಬಂಧವಾಗುವುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯು ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಮಠದ ಭಟ್ಟಾರಕ ಶ್ರೀ ಚಾರುಕೀರ್ತಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿದೆ. ಇದು ನಂಗೆ ಅಪಾರ ಹರ್ಷ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.”

ಧವಲಾ ಸಹಿತ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮವು ಹಿಂದೀ ಅನುವಾದ ಸಹಿತ ಹದಿನರು ಗ್ರಂಥ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಪೂಜ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕರು ಮತ್ತು ಪಂಚರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯೊಡನೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಔದಾರ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಸ್ವಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುಮತಿ ಇತ್ತ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಪ್ರೊ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಗಿ ಮಾನ್ಯ ಲೋಕನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಮಹನೀಯರಿಂದಾದ ಅನುಪಮ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಮನ್ಯ ಪ್ರೊ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಅವರು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳು ಲೋಪದೋಷಗಳಿಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧತೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣುವಲ್ಲಿ ಈ ಮಹನೀಯರಿಂದಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಸಾಯಪಾಹುಡವು (ಚೋರ್ಣೇಸೂತ್ರ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲಾ ಸಹಿತವಾಗಿ) ಮೂಡುಬಿದರೆ ಶ್ರುತಭಂಡಾರದ ಮೂಲ ತಾಡಪತ್ರ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಗೊಂಡ ನಕಲು ಪ್ರತಿಗಳು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾದ ಬಗ್ಗೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪೆಜ್ಜದೋಸವಿಹತ್ತೀಸಮಾಪ್ತಿ ಪರ್ಯಂತದ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗವು ೧೯೪೪ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಭಾ. ದಿ. ಜೈನಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪ. ಪ್ರಥಮ ದಲವಾಗಿ ಭಾ. ದಿ. ಜೈನಸಂಘ, ಚೌರಾಸೀ-ಮಥುರಾದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಸಂಪಾದನ ಕಾರ್ಯವು ಪಂ.

ಪೂಲಚಂದ್ರ ಸಿದ್ದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಭೂ.ಪೂ. ಸಹ ಸಂಪಾದಕ ಧವಲಾ, ಪಂ. ಮಹೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್, ನ್ಯಾಯಾಚಾರ್ಯ, ಜೈನ ಪ್ರಾಚೀನ ನ್ಯಾ.ತೀ. ನ್ಯಾಯಾಧ್ಯಾಪಕ, ಸ್ಯಾಡ್ವಾದ ವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಾಶೀ ಮತ್ತು ಪಂ. ಕೈಲಾಶ ಚಂದ್ರ ಸಿದ್ದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ, ಪ್ರಧಾನಾಧ್ಯಾಪಕ, ಸ್ಯಾಡ್ವಾದ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಾಶೀ-ಈ ಮೂವರು ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರ ಸಹಯೋಗ ಪೂರ್ವಕ ನಡೆಯಿತು.

ಪಂ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೈನ್ ಸಿದ್ದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ, ಚೂರ್ಣಸೂತ್ರ ಸವನ್ನಿತವಾದ ಕಸಾಯಪಾಹುಡಸುತ್ತವನ್ನು ಹಿಂದೀ ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯೊಡನೆ ಶ್ರೀ ವೀರಶಾಸನ ಸಂಘ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಸಾಯ ಪಾಹುಡವು ಚೂರ್ಣವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲಾಸಹಿತ ಟೀಕೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೀ ಅನುವಾದದೊಡನೆ ಹದಿನೈದು ಗ್ರಂಥ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡಿದೆ.

ಮಹಾಬಂಧ(ಮಹಾಧವಲ) ಪ್ರಕಾಶನ

(ಮಹಾಬಂಧ-ವಾಲ್ಯೂಂ ೧ರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಾಧಾರದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹ)

ಧವಲ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲ ಪ್ರತಿಗಳು, ದೈವನಿಯಾಮಕವಾಗಿಯೋ ಎನ್ನುವಂತೆ, ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರದಿಂದ ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈಗ ತಿಳಿದೇದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮಹಾಬಂಧ(ಮಹಾಧವಲ)ದ ಬಂಧಮುಕ್ತಿಯ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮುನ್ನ ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರಂಥಪ್ರತಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಹಾಬಂಧದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯು ತಾಡಪತ್ರದ್ದಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಭಾಷೆ ಪ್ರಾಕೃತ, ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಇದರ ಲಿಪಿಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ತಾಡಪತ್ರಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ೨೧೧. ಇದರ ಮೊದಲ ೨೬ ತಾಡಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಲಾಗಿರುವ ಸತ್ ಕರ್ಮ ಪಂಚಿಕೆ ಇದೆ. (ಇದರ ಗ್ರಂಥ ಸುಮಾರು ೩೨೨೬ ಶ್ಲೋಕ ಪ್ರಮಾಣ).

ಮಹಾಬಂಧದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ತಾಡಪತ್ರ ಉಪಲಬ್ಧವಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಗ್ರಂಥದ ೧೪ ಪತ್ರಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಿಸುಮಾರು ಮೂರು- ನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ಶ್ಲೋಕ ಪ್ರಮಾಣದ ಗ್ರಂಥ ನಮ್ಮ ದುರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪತ್ರಗಳು ಮುರಿದು (ತ್ರುಟಿತವಾಗಿ) ಹೋಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಮಹಾವೀರ ಭಗವಂತನ ಕಾಲದಾರಭ್ಯ ಋಷಿ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಗಮಾಂಶವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಧರಸೇನ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪುಷ್ಪದಂತ ಮತ್ತು ಭೂತಬಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಅಕ್ಷುಣ್ಣರೀತಿಯಿಂದ ಬೋಧನೆಮಾಡಿದ್ದ ಮತ್ತು ಇವರಿಂದ ಲಿಪಿಬದ್ಧಗೊಂಡಿದ್ದ ಆಗಮದ ಅಂಶವು ನಮ್ಮ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಪರಿತಾಪಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. (ಅ.ಟ) ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗಮ ಭಾಗವು ಲುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಅಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಾಂತಿಸಾಗರ ಮಹಾಮುನಿವರ್ಯರ ಪ್ರಶಾಂತ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಪರಿತಾಪದ ಅಲೆಗಳಿದ್ದವು. ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಆಗಮವಾದರೂ ಮುಂದೆ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಾರದೆಂಬ ಆಶಯದೊಡನೆ, ಆಗಮವನ್ನು ತಾಮ್ರಪಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೀರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿನವಾಣೀ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ ಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಯೋಜಿತಕಾರ್ಯವು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು (ಮಹಾಬಂಧ ಗ್ರಂಥ ೧-ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ. ಪು.೩೨).

ಧವಲಾ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಿಂದ, ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಹೊಂದಿದ ಸಂಗತಿ ಮೂಡುಬಿದರೆ ಪಂಚರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಆಘಾತ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಿತು. ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಈ ಭವ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿ ಬೇರೆಡೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಜೈನ ಶ್ರುತ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದೆಂಬ ಆಶಂಕೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದ್ದಿರ ಬೇಕು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಹಾಧವಲ- ಮಹಾಬಂಧದ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅದು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗದಂತೆ ಆಲೋಚನಾಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಸಿದ್ಧಾಂತದರ್ಶನ ಪಡೆಯ

ಬೇಕೆನುವವರು ಮಹಾಬಂಧದ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆಯದಾದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಕಲ್ಪನಿಕ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯವಂತಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಹಾಬಂಧದ ನಿಜ ದರ್ಶನ ದೊರೆಯುವುದೇ ಅಸಂಭವವೆನಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸುವುದರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸೇತ್ ಹೀರಾಚಂದ್‌ಜಿಯವರ ಸತ್‌ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾಬಂಧದ ದೇವನಾಗರೀ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯನ್ನು ಮೂಡುಬಿದರೆಯ ಪಂ. ಲೋಕನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯವು ೧೯೧೮ನೇ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ ೧೯೨೨ರ ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಂ. ನೇಮಿರಾಜ್ ಅವರು ಇದರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯನ್ನೂ ಸುದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ೨೬ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ೨೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚ ತಗುಲಿತು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಮೂರೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಡುವ ಕಾರ್ಯನಡೆಯಿತಾದರೂ, ಮಹಾಬಂಧವನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಿ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತರುವ ಆಶಯ ಮಾತ್ರ ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಗೊಳಪಟ್ಟು ಕಗ್ಗಂಟಾಯಿತು.

೧೯೪೦ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಲ್ಲಿ ಭುವನ ಮೋಹಕ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಅತಿಶಯವೆನಿಸಿದ ಭಗವಾನ್ ಬಾಹುಬಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಮಹಾ ಮಸ್ತಕಾಭಿಷೇಕವು ಮಹತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಹತ್ವಾದ ವೈಭವ- ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ, ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಾಗರವರ್ಣೀ ಎಂದು ಖ್ಯಾತನಾಮರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮದ ಭಿನವಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಭಟ್ಟಾರಕ ಪಟ್ಟಾಚಾರ್ಯರ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಮಹಾ ಮಸ್ತಕಾಭಿಷೇಕ ಮಹೋತ್ಸವದ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೈನಗೆಜೆಟ್ಟಿನ ಮತ್ತು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವರ್ಷೀಯ ದಿಗಂಬರ ಜೈನಸತ್ಯ ಕಕ್ಷಕ ಸಮಿತಿಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಮನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪಂ. ಸುಮೇರುಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ, ಬಿ,ಎ,ಎಲ್,ಎಲ್,ಬಿ, ಸಿವನೀ ಅವರು ಜೈನಗೆಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಸ್ತಕಾಭಿಷೇಕದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಚರ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾ ವಿದ್ವಾನ್ ಪಂ. ಶಾಂತಿರಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ತಮ್ಮ

ವಿವೇಕಾಭ್ಯುದಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವಶರಾಗಿ ಜೈನ ಗೆಚೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮನ್ಯ. ಪಂ. ಸುಮೇರು ಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ನಡೆಸಿದ್ದ ಪ್ರಚಾರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಪಂ. ಸುಮೇರು ಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಹೆಸರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ಸಸ್ನೇಹ ಪರಿಚಿತವಾಯಿತು. ಈ ಶ್ರೀಯುತರು ಮಸ್ತು ಕಾಭಿಷೇಕ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಸಮಾಪನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ನೇಮಿಸಾಗರ-ಚಾರುಕೀರ್ತಿ ಭಟ್ಟಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಪಕ್ಷಫಲಗಳ ಸಹಿತ 'ಫಲೇನ ಫಲಮಾಲಭೇತ' ಎಂಬ ಮಂಗಳವಾಣೀ ಪೂರ್ವಕ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅತಿಶಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ದರ್ಶನಾರ್ಥ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ-ಅಮೂಲ್ಯ ಕಲಾಪೂರ್ಣ ರತ್ನಮಯ ಜಿನಮೂರ್ತಿಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ವಯೋವೃದ್ಧ ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯವರೊಡನೆ ಮೈತ್ರೀಪೂರ್ಣ ಸಂದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅವರೊಡನೆ ಮಹಾಬಂಧದ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅವರು ಶ್ರೀ ಮಂಜಯ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಘುಚಂದ್ರ ಬಲ್ಲಾಳರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕೈಗೂಡುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಪಂ.ಸು.ಚಂ. ದಿವಾಕರರು ಅವರ ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರ ಸುಶೀಲ್ ಕುಮಾರ್ ದಿವಾಕರ್ ಬಿ.ಕಾಂ. ಹಾಗೂ ಬ್ರಂ. ಫತೇಹ ಚಂದ್ ಪರವಾರ ಭೂಷಣ- ನಾಅಗ ಪುರವಾಲಾ ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಅಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ವೈಭವ, ಪ್ರಭಾವಪೂರ್ಣ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಹೊಂದಿ ಅವರನ್ನು ಅನುನಯಪೂರ್ವಕ ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಕರೆದು ತಂದರು. ಇದಾದ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ರಘುಚಂದ್ರ ಬಲ್ಲಾಳ ಅವರನ್ನೂ ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆ ತೀರ್ಥಸ್ಥಳಗಳ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಸರ್ ಸೆತ್ ಹುಕಮ್ ಚಂದ್ರ ಜೀಯವರು ಬಂದಿದ್ದರಾಗಿ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತ್ರೀಲೋಕ ಚೂಡಾಮಣಿ ಜೈತ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿತು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಯವರೂ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ವಿರೋಧ ಭಾವವು ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಮಂಜಯ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಮಾಥುಗಳಿಂದ ಶಮನವಾಯಿತು ಹಾಗೂ

ಭಟ್ಟಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಜಿ, ಶ್ರೀ ರಘುಚಂದ್ರ ಬಲ್ಲಾಳ್ ಅವರೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮುಖರು ಸುಮುಖರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವೀಕೃತಿ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟಾದ ಬಳಿಕವೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿಘ್ನಗಳ ಸರದಿ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರುತ ಭಕ್ತ ಬ್ರಂ.ಶ್ರೀ ಜೀವರಾಜ ಜೀ ಗೌತಮ ಚಂದ್ ಜೀ ದೋಶೀ ಮತ್ತು ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಶ್ರೀ ಸಮಂತಭದ್ರರವರ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಸತ್ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಶಮನವಾಯಿತು.

ಭ. ಗೋಮಟೇಶ್ವರನ ಮಹಾಮಸ್ತಕಾಭಿಷೇಕ ಘಂಟ್ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಕಮಿಟಿಯ ಸಭೆ ೧೯೪೧ನೇ ಇಸ್ವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಯಿತು. ಈ ಸಭೆಯ ಅನಂತರ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಆಶಯದಿಂದ ಶ್ರೀ ಮಂಜಯ್ಯ ಹೆಗ್ಡೆ, ಶ್ರೀ ರಘುಚಂದ್ರ ಬಲ್ಲಾಳ್, ಶ್ರೀ ಜಿನರಾಜ ಹೆಗ್ಡೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಶಾಂತಿರಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಇವರೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಮಾನ್ಯ ಪಂ. ಸು. ಚಂ. ದಿವಾಕರರು ಮೂಡುಬಿದರಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ತೀವ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಪಾಲ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯವರು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭಂಡಾರವನ್ನು ತೆರೆದು ಮಹಾಬಂಧ ಗ್ರಂಥರಾಜನ ದರ್ಶನಲಾಭ ಕೊಟ್ಟರು.

ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯ ಕಾರ್ಯವು ಪಂ. ಲೋಕನಾಥ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ತತ್ತ್ವಾವಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನವಾಗುತ್ತಾ ನಡೆದು ೧೯೪೨ನೇ ಇಸ್ವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಾ. ೩೦ರಂದು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಭಂಡಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಕಾರ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ೪ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂದಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಂಪನ್ನವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾದ ಪಂ. ನಾಗರಾಜ ಅವರು ಹಾಗೂ ದೇವಕುಮಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ .ಗ್ರಂಥ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧಿ ಜನರು ಒಡ್ಡಿದ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಿ ಅದು ಲಭ್ಯವಾಘವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ವಿಶೇಷತಃ ಶ್ರೀ ಮಂಜಯ್ಯ ಹೆಗ್ಡೆಯವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಂದಿರದ ಪಂಚರೂ ಕೂಡ ಅಪಾರ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಯೋಗವಿತ್ತರು. ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ ಮಾಡ ಲೋಸುಗ ಅಗತ್ಯವಾದ ದ್ರವ್ಯವು ಸೇಟ್ ಗುಲಾಬ್ ಚಂದ್ ಜೀ ಹೀರಾಚಂದ್ ಸೋಲಾಪುರ-ಇವರಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಬ್ರಂ. ಶ್ರೀ

ಜೀವರಾಜ್ ಅವರು ಈ ಶ್ರುತರಕ್ಷಣಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ ಸಹಯೋಗವಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅನುವಾದ ಸಮುಚಿತ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಲು ಪಂ. ಕುಂದನಲಾಲ್ ಜೀ ಪರಿವಾರ, ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ, ಪಂ. ಪರಮಾನಂದ ಜೀ ಸಾಹಿತ್ಯಾಚಾರ್ಯ, ನ್ಯಾಯಾಲಂಕಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಹೋದಧಿ ಪಂ. ವಂಶೀಧರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಪಂ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಪಂ. ಪೂಲ್ ಚಂದ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರಿಂದ ದೊರೆತ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾನ್ಯ. ಪಂ. ಸು.ಚಂ. ದಿವಾಕರರು ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ದಾನವೀರ ಸಾಹೂ ಶಾಂತಿಪ್ರಸಾದ್ ಜೈನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠ, ಕಾಶೀ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಇತ್ತದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶನದ ನಿಮಿತ್ತ ನಡೆಸಿದ ಶ್ರಮಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪಂ. ಮಹೇಂದ್ರ ಕುಮರ್ ನ್ಯಾಯಾಚಾರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅವರ ಮಾಥನ್ನೇ ಅನುವಾದ ಮೂಲಕ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು:

“ಮಹಾಬಂಧ ಪ್ರತಿಲಿಪಿಯನ್ನು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಿಂದ ಪಡೆದು, ಅದರ ಟೀಕೆ ರಚಿಸುವ ಪರಮ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಘುವುದೆಂಬ ಆಶೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೈನಧರ್ಮದ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಣೀಯ ಪೂಜ್ಯ ಆಚಾರ್ಯ ೧೦೮ ಶ್ರೀ ಶಾಂತ ಸಾಗರ ಮಹಾಮುನಿವರ್ಯರ ಪವಿತ್ರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ಈ ಮಂಗಲಮಯ ಕಾರ್ಯವು ನನ್ನಿಂದ ಸಂಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮಾದ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನವಶವಾಗಿ ತಪ್ಪುಗಳಾಗಿರಬಹುದಾದ ಸಂಭವವಿದೆ. ವಿಶೇಷಜ್ಞ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವರೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲಿತ್ಯಗಳೇರ್ಪಡುವುದು ಅಸಂಭವವಲ್ಲ- ‘ಕೋನ ವಿಮುಹ್ಯತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮುದ್ರೇ’”

ಮಹಾಬಂಧ- (ಮಹಾಧವಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಶಾಸ್ತ್ರ) ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧಾಧಿಕಾರವು ಹೀಂದೀ ಅನುವಾದಸಹಿತ ಪಂ. ಸುಮೇರು ಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ ಶಾಸ್ತ್ರೀ, ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ, ಬಿ.ಎ. ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಸಿವನಿ ಅವರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಪೀಠ, ಕಾಶೀ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸನ್ ೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಯಿತು. ಈ ಮಹಾಬಂಧವು ಏಳೂ ಗ್ರಂಥಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮುಷ್ಠತೆಂಟು ಗ್ರಂಥಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ

ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ ಮತ್ತು ಕಸಾಯಪಾಹುಡ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಅವುಗಳ ಪರಂ ಪರಾನುಗತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಧವಲಾ ಹಾಗೂ ಜಯಧವಲಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳ ತ್ರಿವೇಣೀ ಸಂಗಮದಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸಿವೆಯೆಂಬುದು ಈಗ ತಿಳಿದ ಸಂಗತಿ . ಶ್ಯಮಕಂದರು ಪ್ರಾಕೃತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕರ್ಣಾಟ ಭಾಷಾಮಿಶ್ರಿತ 'ಪದ್ಧತಿ' ಎಂಬ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ತುಂಬುಲೂರಾಚಾರ್ಯರು ೮೪,೦೦೦ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಮಾಣದ 'ಚೂಡಾಮಣಿ' ಎಂಬ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಬಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದರೆಂಬ ಇತಿಹಾಸ ತಿಳಿದಂತಹುದಾಗಿದೆ.

ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮದ ಸಾರಸಂಗ್ರಹವಾದ ಗೊಮ್ಮಟಸಾರಕ್ಕೆ ಚಾವುಂಡರಾಯ ಮತ್ತು ಕೇಶವವರ್ಣಿಯವರುಗಳು ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಶವವರ್ಣಿಯವರ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಈಗಲೂ ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕೃತಿಗಳ ಭಾಷೆ ಆರ್ಷ ಪ್ರಾಕೃತವಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಧವಲಾ ಮತ್ತು ಜಯಧವಲಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಪ್ರಾಕೃತ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಿಶ್ರಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಇವುಗಳ ರಚನಕಾರರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನವರು ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಉಳಿದು ಬಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಾಡಪತ್ರದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯವು, ಹಾಗೂ ಇವುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಉಪಲಬ್ಧಿ ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿರದೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ (ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿ) ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭವ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಸಂದಿರುವ ಮಹಾನ್ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಂಟು ಅಸದೃಶವಾಆದುದು. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹಿಂದೀ

ಅನುವಾದದೊಡನೆ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಪಾಂಡಿತರಿಂದ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ. ಆ.ನೇ. ಉಪಾಧ್ಯಯರ ಹೆಸರು ಈ ಪಂಡಿತವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆಯೆಂಬುದು ತುಸು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸ್ವತ್ತಿನಂತೆ ಉಳಿದು ಬಂದು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದೊಡನೆ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿದೆಯೆ? ಇಲ್ಲವೆ? ಎಂಬುದು ಸಹಜ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ 'ಆಗಿದೆ' ಎನ್ನುವುದು ಅಲ್ಪಮಾತ್ರದ ಸತ್ಯ. 'ಆಗಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವುದು ಅಧಿಕತರ ಸತ್ಯ; ಪೂಜ್ಯ ದಿ. ವಿದ್ವಾನ್ ಎ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು, ಧವಲಾಸಹಿತವಾದ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ-ಜೀವಟ್ಕಾಣದ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗದ ಎರಡು ಬೃಹದ್ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಶೋಧನ ನಿರತ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಪೀಠಿಕೆಗಳಿವೆ. ಇವರು ಮೊದಲಿಗೆ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದ ಜೈನ ವೇದ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಮಹಾ ಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭ್ಯುನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು. ಈ ಕೃತಿ ರಚನಕಾರನಾದ ನನ್ನಂತಹ ಅನೇಕರಿಗೆ ಜೈನಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆಯಿತ್ತ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಅಪಾರ ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 'ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್' ಎಂಬ ಸನ್ಮಾನ ಪಡೆದರು. ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಇವರು 'ಸಿದ್ಧಾಂತಾಚಾರ್ಯ' ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದರು. ಇವರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ ಸಹಿತ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ-ಧವಲಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೊದಲ ಗ್ರಂಥ ಭಾಗದ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ದರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರತ್ನವರ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಮತ್ತು ಇವರ ಸತೀಮಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯವರು ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿದ್ದು ಇವರನ್ನು ಅಪಾರ ಗೌರವಾಧಿಪೂರ್ವಕ ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯವರು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರತ್ನವರ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ . ಆತ್ಮನಿಗೆ ಚೇತನವಿದ್ದಂತೆ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚೇತನವಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್

ಬಾಹುಬಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯಾದ ಅನಂತರ ಇವರು, ಚಾಮುಂಡರಾಯನ ತಾಯಿಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ 'ಅಭಿನವಕಾಳಲಾದೇವಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದರು. ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿ ನೆರವಿತ್ತ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಮತ್ತು ಅವರ ಸತೀಮಣಿ ಹೇಮಾವತಿ ಅಮ್ಮನವರು ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಗುರುಭಾವದಿಂದ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವಾದುದಾಗಿದೆ. ಚಾಮುಂಡರಾಯನಿಂದ ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಬಾಹುಬಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಭುವನ ಮನೋಹರ ಗೊಮ್ಮಟೇಶ ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯ ನಿರ್ಮಿತಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರು ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗೊಮ್ಮಟಸಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಉದಪೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಾಮುಂಡರಾಯನು ತನಗೆ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಉಪದೇಶವಿತ್ತ ಗುರು ಶ್ರೀಮನ್ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತವರ್ತಿಯವರ ಪಾದಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿರುವನೆಂಬ ಇತಿಹಾಸವು 'ಚಾಮುಂಡರಾಯಾರ್ಚಿತಪಾದಪದ್ಮ' ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಕ್ರಶತರವಾದ ಘಟನೆ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಾನ್ ಬಾಹುಬಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಮಹಾಮೂರ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಕಾರರಾಗಿ ಅಭಿನವ ಚಾಮುಂಡರಾಯ ಎಂಬ ಖ್ಯಾತನಾಮ ಭಾಜನರಾದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು, ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದದೊಡನೆ ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ- ಧವಲ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಎರಡನೆ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನವಾಗುವಲ್ಲಿ ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿರುವರೆಂಬುದಲ್ಲದೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಪಾರ ಆದರ ಗೌರವಭಾವದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದುದು ಚಾಮುಂಡರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗದ ಪುನರಾವರ್ತನವೆನಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಂಧ (ಮಹಾಧವಲ) ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವು ಸಫಲವಾಗದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಿ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಬೆಳಕು ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. 'ನಡೆದಾಡುವ ಮಂಜುನಾಥ' ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಿದ್ದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಂಜಯ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಕಾರ್ಯಾತಿಶಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಾಶನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಮಹೋದಯತ್ರಯರಿಂದಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಭ. ಮಹಾವೀರನ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಉಪದೇಶ ಸಹಿತ್ಯದ ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ, ಹಾಗೂ ಆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆದ್ಯ ರಚನೆ ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ (ಬನವಾಸಿಯಲ್ಲಿ) ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ಪುಷ್ಪದಂತ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದಯಿತು. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಚನೆ ಹೊಂದಿರುವ ಸಹಿತ್ಯದ ಪುಷ್ಪದಂತ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಈ ರಚನೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದೂ ಪ್ರಾಚೀನತಮವಾದುದೂ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ರಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದಲೇ ಆಗಿವೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಹಸ್ರ ವರ್ಷಕಾಲ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಾಧನೆ, ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಉಜ್ವಲ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿದೆ.

ಸತ್ವೇಷು ಮೈತ್ರೀಂ ಗುಣೇಷು ಪ್ರಮೋದ, ಜೀವೇಷು ಕೃಪಾಪರತ್ವಂ |

ಮಾಧ್ಯಸ್ಥಭಾವಂ ವಿಪರೀತವೃತ್ತೌ ಸದಾ ಮಮಾತ್ಮಾ ವಿದಧಾತು ದೇವ ||

ಅಹಿಂಸೆಯೇ ಆತ್ಮಹಿತಸಾಧಕ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೧

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎಸ್. ಪದ್ಮನಾಭಚೈನಿ

ಅವರ 'ದಿಜೈನ ಪಾತ್ ಆಫ್ ಪ್ಯೂರಿಪಿಕೇಶನ್'

(ಪುಟ೩೯-೪೦) ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಮತ್ತು ದಿಗಂಬರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಮತಭೇದಗಳು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಮುಂದಿನಂತಿವೆ:

೧. ಸರ್ವಜ್ಞ ಜಿನನು, ದಿಗಂಬರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅನುಸಾರ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವಕ್ಕೆ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ವಿರೋಧವಾಗುವುದಾದ್ದರಿಂದ (ಭೋಜನ ಮುಂತಾದ) ದೈಹಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಅವನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪವಾಡರೂಪದ ದೊವ್ಯಧ್ವನಿಯ ಮೂಲಕ ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಶ್ವೇತಾಂಬರರ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ ಸಂಪನ್ನತೆಯ ಆನಂದವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಧಾರಣ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ- ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವನು.

೨. ದಿಗಂಬರರು, ಹೆಸರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ, ಮುಕ್ತಿಸಾಧಕವಾಘಿ ನಗ್ಮತೆಯನ್ನು ಅಗತ್ಯದ ವಿಧಿಯನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಶ್ವೇತಾಂಬರರ ಪ್ರಕಾರ ನಗ್ಮತೆ ನಿರ್ಬಂಧಿತವಲ್ಲ, ಐಚ್ಛಿಕ.

೩. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಜ್ರಪ್ರಾಯ ದಾಡ್ಯದ ಶರೀರ ರಚನೆ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದಲಾರರೆಂಬುದು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ದಾಡ್ಯವುಳ್ಳ ಪುರುಷ ಶರೀರವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ದಿಗಂಬರರ ಅಭಿಮತ. ಶ್ವೇತಾಂಬರರ ಪ್ರಕಾರ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಹತೆಯ ದೇಹರಚನೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೂ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದಬಹುದು.

ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದವುಗಳಲ್ಲದೆ ಭಿಕ್ಷಾಚರ್ಯೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರಸ್ವೀಕಾರ ನಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಎರಡೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗುಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.(ದಿಗಂಬರ ಮುನಿಗಳು ಪಾಣೀಪಾತ್ರರು ಎಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಗತಿ.)

(ಪುಟ೫೧) ದಿಗಂಬರರು 'ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ' ಮತ್ತು 'ಕಷಾಯ ಪ್ರಾಭೃತ' ಎಂಬ ಎರಡು (ಕೆನಾನಿಕಲ್) ಆಗಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ (ದಿಗಂಬರ) ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು

ಅಂಗ ಮತ್ತು ಅಂಗಬಾಹ್ಯ (ಆಗಮ) ಗ್ರಂಥಗಳು, ಕ್ರಿ.ಶ. ೨ನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಪೂರ್ವಕಾಲಕ್ಕಾಗಲೇ 'ಪೂರ್ಣರೀತಿಯಿಂದ ನಷ್ಟವಾಘಿ ಹೋದುವು (ಟೋಟಲಿ ಲಾಸ್ತ್) ಎಂಬ ಅಭಿಮತವನ್ನು ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಏನೇ ಇರಲಿ ಅದೃಷ್ಟವಶವಾಗಿ (ಆಗಮಗಳ) ನಷ್ಟವು ಪೂರ್ಣರೀತಿಯದಾದುದಾಗಿಲ್ಲ. ದಿಗಂಬರರು, ಪ್ರಾಯಶಃ (ಆಗಮಗ್ರಂಥಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಷ್ಟವಾದುವು ಎಂಬ) ಈ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ, ಅವರ ಪ್ರತಿದ್ವಂದಿಗಳಾದ(ರೈವಲ್ಸ್) ಓದಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳು ಜರ್ಮನ್ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮತ್ತು ಈ ಗಾಢೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಓದಿ ಸೇಟ್ ಜೀಯವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. (ಆಧಾರ ಜೈನ ಬೋಧಕ ಪತ್ರಿಕೆ)

ಈ ಮಾನ್ಯರು ಭ. ಗೋಮೈಟೇಶ್ವರನ 'ವಿಸಿಟ್ಟ ಕಂದೊಟ್ಟಿ...' ಪ್ರಾಕೃತ ಸ್ತೋತ್ರದ ರಚನಕಾರರಾಗಿರುವರೆಂದು ಅನ್ಯತ್ರ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರತಿಲಿಪೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಇವರು ಅಗ್ರೇಸರರಾಗಿದ್ದು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾದ ಇತರ ವಿದ್ವಂಸರಿಗೂ ಇವರಿಂದಲೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧.ಶಾ.ಸಂ.೪೩/೧೧೭/೧೩೫,೪೪/೧೧೮/೧೩೬,೪೫/೧೨೫/೩೫೪,೪೬/೧೨೬/೧೫೫,೪೮/೧೨೮/೧೫೭,೪೯/೧೨೯/೧೫೮,೫೦/೨೩/೮೨,೬೩/೧೩೦/೧೬೦,೬೪/೨೦/೮೦,೧೩೮/೩೪೯/೪೮೧, ೧೪೪/೩೮೪/೫೩೨ .

೨. ಸತ್ಪರೂಪಣಾ ೨-ಪ್ರ. ಪ್ಲಾಂ. ೧-೧೪ ಮತ್ತು ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ-ಸತ್ ಪ್ರರೂಪಣಾ ೧ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾನುವಾದ-ಶ್ರೀ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀ, ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ ಪು. ೧೬೦-೧೭೨.

೩. ಪೂ. ಸೂ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳವರ ಕ. ಭಾ. ಅನುವಾದ, ಷ.ಸ.೧ ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ ಪು ೧೫೭-೧೫೯ ಮತ್ತು ಷ. ಜೀ. ಸ್ಥಾ. ದ್ರವ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಾನುಗಮ ಭಾಗ ೩, ಪುಸ್ತಕ ೩, ಪ್ರಕಾಶನ

ಜೈನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂರಕ್ಷಕ ಸಂಘ, ಸೋಲಾಪುರ-೨. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಪು. ೧೩-೧೪, ಮತ್ತು
'ಮಹಾಬಂಧ' ವಾಲ್ಯಾ ೧ ಸಂ.ಪಂ. ಸುಮೇರುಚಂದ್ರದಿಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರೀ, ಭಾ. ಜ್ಞಾ. ಪೀಠ
ಪ್ರಕಾಶನ, ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ, ಪು. ೩೭-೪೦

- ೪ ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.
- ೫ ಪೂ. ಸೂ. ಕ. ಪಾಹುಡ, ಸಂಪಾದಕೀಯ ವಕ್ರವ್ಯ, ಪು. ೧೦.
- ೬ ಹಿಂದೆ ಈ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿ ಹಾಸಿದ್ದ ಪೀಠವಿದ್ದುತ್ತು.
ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಸದಿಯ ಅಂಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದು ಸಭೆ
ಸೇರಲು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆ. ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಮಠವನ್ನು ಚಿಕ್ಕ
ದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಇದೆಯಲ್ಲದೆ
ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಭಟ್ಟಾರಕರ ನಿವಾಸವು ಅಕ್ಕನ ಬಸದಿಯ ಪ್ರಕಾರದ ಹೊರಗಡೆಯ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿ ಬಸದಿಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ತುಸುದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಿತೆಂದು
ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಪೂರ್ವಕ ಸಿದ್ಧಂತ ಬಸದಿಯು
ಮೂಲತಃ ಸಿದ್ಧಂತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಶ್ರುತಭಂಡಾರವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.
- ೭ ಇದನ್ನು ನನ್ನ ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.ಇದರ ಮುಲವನ್ನು
ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಷಟ್ ಖಂಡಾಗಮ, ಜೀ- ಸ್ಥಾ- ದ್ರವ್ಯ-
ಪ್ರಮಾಣಾನುಗಮ-ಪುಸ್ತಕ ೩ರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಪು.೫-೬ ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.
- ೮ ಈ ಸಿದ್ಧಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೂಡುಬಿದರೆಗೆ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಂಕಾಪುರದಿಂದ ಬಂದುವೆಂದೂ
ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ೯ (i) ಬಲ್ಲಾಳ ಕ್ಷೋಣಿಪಾಳಂ ವಳಿತ ಬಲಿಬಲಂ ವಾಜಿಭಿರ್ವೇಜಿತಾಜಿಂ ರೋಗಾವೇಗಾದ
ಗತಾಸುಸ್ಥಿತಮಪಿ ಸಹಸೋಲ್ಲಾಘಾತಾಮಾನಿನಾಯ
- (ii) ಯೇಷಾಂಶರೀರಾಶ್ರಯತೋಪಿ ವಾತೋರುಜಿಪ್ರಶಾಂತಿಂ ವಿತತಾನ ತೇಷಾಂ | ಬಲ್ಲಾಳ
ರಾಜೋತ್ಥಿತ ರೋಗಶಾಂತಿರಾಸೀತ್ ಕಿಲೈತತ್ಕಿಮುಭೇಷಜೇನ.

೧೦ ಪೂಜ್ಯ ಮುನಿ ಶ್ರೀ ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀ ೧೦೮ ನಿಯಮಸಾಗರ ಮುನಿ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತ ಕನ್ನಡಾನುವಾದಿತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಜಿನವಾಣಿ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ, ತುಮಕೂರು- ಇವರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದ 'ಮೂಲಾರಾಧನಾ' ಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಕರ್ಮಯೋಗಿ ಬಾರು ಕೀರ್ತಿ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ ಇವರ ಮುನ್ನುಡಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ.

11) `S@±S@±uμ°i@', \$μy@O°...S- i@±q@±U w@iμ°...S- 1987. Cu@S@ s`S`°y@;
wμ°i±X@°u@ä >u`Ü°q@ X@N@äi@rÁ±@S@± \$μ²U°q@äu@ S`X@wμ
i@¼- mu@Ü\$μ°...±u@NμÊ Sμ²i@±âh`S@ i@±°q`u@ N@³rS@;@ N@q@³Á q@æu@
...Sμi C\$@±i@°qμ, y@½i@rÁy@S@°y@S`w@±S@q@i`u@ ±@¼-i@¼uμ° E@Eμ°Q
uμ²\$μ±@±i@¼v@ã. Sμ²iμ±âgμ°ý@æS@w@ y@ärÇ`Öy@w` s@æ@s`ä...Û
s@i@¼`S@°, Â@u@ s@i@±@±@u@³â iμ²u@C `<Sμ D \$μ²U°q@äi@w@±Y wμ°. X@°. >.
X@N@äi@rÁ±@i@S@ S`X@wμ±μ°u@± qμ²<s@C± ±@±rY@s@E`Tuμ. wμ°. X@°. >.
X@N@äi@rÁ±@i@S@± Sμ²i@±âgμ°ý@æS@ i@±²rÁ Ci@S@±, μhÔi@w@±Y
`S@±i@±âh >æ@s@' H°u@± æμs@>u`Û\$μ. Bu@Sμ D \$μ²U°q@äu@³â `r°S`Ä¼-±@±C'
(i°uÁ`âX@C) H°u@± æμ°s@>uμ. D μhÔNμÊ D æμs@S@± Oä. ý@. 16wμ
ý@q@i@¼`w@u@ Aw@°q@S@u@³â ...;@NμSμ ...°vμ±@±Câuμ Au@OÊ°q@
y@½i@rÁ, Â`i@¼`T A@ã H°u@± æμ;@C± BuÁ`S`i@uμ. Bu@Û`u@ D \$μ²U°q@äi@¼
Oä. ý@. 16wμ ý@q@i@¼`w@u@ Aw@°q@S@u@³â±μ° S`X@wμ±@¼`Tuμ H°u@±
r@±@±, μ°N`S@±i@¼u@±. Cy@Pq@Ûw`C±Ê r°s@Á°N@S@S@ B\$@uÁ@wμ æ`S@²
Sμ²i@±âgμ°ý@æS@ B\$@uÁ@wμ AÇ@ÔN@S@;μ²l@wμ \$μ²U°q@ä
c@±i@¼`E`vS@;@² s@°S@q@i`Tiμ. Ci@¼S@;@³â y@är±μ²u@S@
S`X@w@N`S`w@ æμs@S@w@±Y B±@¼-±@± AÇ@ÔN@u@³â s@²X@äi`T æμ°çμ.
Sμ²i@±âgμ°ý@æS@ B\$`uÁ@w`Ç@ÔN@l@wμ s@°S@q@i`T\$@±i@
\$μ²U°q@äu@³âS@±i@ (y@u@ã11) `...äæ@âs@²<' H°... æμs@S@± Cu@S@
S`X@w@N`S`S@ æμs@S`T\$@, μNμ°u@± s@²Yq@i`S@±q@Ûuμ. Cy@Pq@Ûw`C±Ê
`r°s@Á°N@S@ B\$`uÁ@w`' N@³r±@± i@±±w@±Ym±@³â (y@¼. 2)
`Cy@Pq@Ûw`C±Ê r°s@Á°N@S@ B\$`uÁ@w` S@ä°s@i@w@±Y iμ°.
uμ²°...Áý`>US@;@i@S@ q@°uμ iμ°. ...äæ@âs@²ý`>US@;@i@S@± i°.x°.ý@N@
2368S@³â S@Y> y@½rÁi@¼`mu@Sμ°u@± Ai@S@ K°u@± y@u@ãv°u@

$S_{\mu^2 q} \bar{U} S_{\pm q} \bar{U} u_{\mu}'' H^{\circ} u_{\pm} \alpha_{\mu^{\circ} \zeta} u_{\mu}. D B \bar{S}^{-} u \hat{A} w_{\mu} A \zeta \hat{O} N S_{\pm}; \hat{R}^a \hat{a}$
 $S_{\mu^2 \hat{r} \pm \hat{a} g \mu^{\circ} \acute{y} \hat{x} \hat{S} w_{\mu} B \bar{S}^{-} u \hat{A} w_{\mu} \ddagger_{\pm} \pm \acute{s} \mu^{\circ} \langle u_{\mu}. C u \hat{S} \hat{R}^a \hat{a} \backslash u_{\mu}^{2^{\circ}} \dots \hat{A}^{\circ} \acute{y} \hat{r}' \alpha_{\mu \hat{S} \hat{S} \pm}$
 $\hat{i} \pm q_{\mu} \bar{U} \hat{i} \pm q_{\mu} \bar{U} y_{\hat{a} \ddagger_{\pm} \pm N \hat{U} \bar{U}^{-} T u_{\mu}. C u \langle^{\circ} u_{\mu} D A \zeta \hat{O} N u_{\mu} N q \hat{R}^3 \hat{A}$
 $\dots \hat{a} \epsilon \hat{R}^{\hat{a} \hat{s} \hat{R}^2} \langle \acute{y}^{-} \hat{o} \rangle A \hat{i} \hat{R} \hat{S} \pm q \hat{r} \hat{i} \pm \hat{a} \hat{i} \pm S \hat{R} \backslash u_{\mu}^{2^{\circ}} \dots \hat{A}^a (\acute{y}^{-} \hat{o}) A \hat{i} \hat{R} \hat{S} \hat{R} \alpha_{\mu \hat{S} \hat{S} w_{\mu} \pm \acute{Y}}$
 $S_{\mu^2 \hat{r} \pm \hat{a} g \mu^{\circ} \acute{y} \hat{x} \hat{S} w_{\mu} y_{\hat{r} \ddagger_{\pm} \hat{R}^3/4} \bar{A} \ddagger_{\pm} \pm \alpha_{\mu \hat{S} \hat{S} \pm S_{\pm}; \hat{R} \hat{C} \mu^2 \hat{a}^{\circ} u^{-} T$
 $\hat{s} \hat{R}^{\circ} \ddagger_{\pm} \mu^{2^{\circ} d} \hat{S} \hat{R} \pm \hat{i} \hat{R} \hat{S} \mu^{\circ} u_{\pm} r \hat{c} \ddagger_{\pm} \pm \dots \alpha_{\hat{R} \pm u^{-} T u_{\mu}. D H \hat{C} \hat{a} N \bar{S} \hat{R} o S_{\hat{R} \hat{c}^{\circ} u_{\mu}}$
 $S_{\mu^2 \hat{r} \pm \hat{a} g \mu^{\circ} \acute{y} \hat{x} \hat{S}^{-} \zeta \hat{O} N u_{\mu}^2 l w_{\mu} \hat{s} \hat{R}^{\circ} S_{\hat{R} q} \hat{r} \bar{T} \hat{S} \hat{R} \pm \hat{i} \hat{R} \backslash \hat{i} \hat{S} \hat{R} \hat{O} N \hat{R}^{\circ} l \mu^2 h \hat{O} ..'$
 $\hat{s} \hat{R} \pm \bar{U} \ddagger_{\pm} \pm \hat{i} \hat{R}^3/4 \bar{w} \hat{R} \hat{a} \hat{p}^{\circ} \dots \hat{a} \epsilon \hat{R}^{\hat{a} \hat{s} \hat{R}^2} \langle \acute{y}^{-} \hat{o} S_{\pm}; \hat{r} \hat{i} \hat{R} \hat{S} \hat{R} \hat{S} \hat{R} X w_{\mu} \ddagger_{\pm} \hat{R}^3/4 \bar{U} u_{\mu} H^{\circ} u_{\pm}$
 $x u \hat{A} \hat{R} \hat{A} \langle \hat{s} \hat{R} \dots \alpha_{\hat{R} \pm u^{-} T u_{\mu}'$